

Satakunnan Reserviupseeripiiri ry:n ja Satakunnan Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti

KARHU ² 2016

Pääkirjoitus	3
Satakunnan Reserviupseeripiiri juhli	6
Huittisten Seudun Reserviläisten juhla	8
Siikaisissa esiteltiin tietoturvaa ja SRA:ta	10
Porin reservin aliupseerit ry:n sääntömuutos	11
"Kummal puolel jökkee?"	12
Tämän hetken faktaa EU:n asedirektiivistä	14
Ampumaharrastus vahvassa kasvussa	17
Nuorisovalmennusta Nakkilassa	18
Keväinen kulttuuriretki Raumalle	19
Maatilojen varautumiskoulutusta Satakunnassa	20
Naisten ase- ja ampumakoulutuksessa onnistumisia	22
Lyyli- ja Isku-harjoitus onnistuivat	24
Kurssilaisesta koulutuspäälliköksi	28
Lounais-Suomen aluetoimisto	30
Reserviläisretki Viroon	32
Lyyli testasi paikallispuolustuksen	34
Reserviläisten toimintakyvyssä parannettavaa	35
Quo Vadis, reserviläinen?	36
Ampumasuunnistuskilpailut Laviassa	38
Ampumatuloksia	40
Kilpailukalenterit	46
Ylennykset	48
Piiritoimiston uusi osoite	50
Karhu-liite	52

Kansikuva: Puolustusvoimat

Karhu
Satakunnan Reserviupseeripiiri ry:n
ja Satakunnan Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti

Aseiden omistajia vainotaan

Kirjoitin viime vuoden lopulla Eurooppalaisia aseiden omistajia suuresti huolestuttavasta ampu-ma-asedirektiivistä. Näin puoli vuotta myöhemmin, asia on edelleen päällä ja keskustelu käy kentällä, lehdistä ja somessa erittäin kuumana. Itse en yhtään ihmettele että harrastajat ovat nostaneet aiheesta meteliä.

Olen nuoruudessani harrastanut enemmän ja vähemmän aktiivisesti useita eri lajeja aina pesäpal-losta kamppailulajeihin ja kansantanssista laitesukellukseen, enkä ole koskaan tavannut vastaavanlais-ta ajojahtia mitään muuta harrastusta kohtaan, kuin mitä me reserviläiset, metsästäjät, asekeräilijät ja urheiluampuajat olemme viime aikoina joutuneet kokemaan.

On käsittämätöntä miten paljon valtaa viranomaisilla ja muilla päättäjillä on yksittäisen ihmisen harrastuksia kohtaan. Yksittäinen harrastaja on pakotettu elämään elämänsä kuin mikäkin pellava-päinen A-luokan pyhäkouluoppilas, tai muuten hänet saatetaan tuomita menettämään valtiolle tu-hansien eurojen omaisuus ja harrastaminen tai metsästys loppuu siihen. Jo pelkästään rikkoutuneen harrastusvälineen korvaus uudella on tehty tänä päivänä mahdottoman hankalaksi. Vaikka olisi lu-patekniset perusteet ja -näyttö kunnossa sekä hakija olisi taustaltaan nuhteeton kansalainen, voidaan häneltä vaatia neljä erillistä käyntiä viranomaisen luona ennen kuin harrastus voi jatkua. Työssäkäy-vältä henkilöltä tämä voi pahimmillaan tarkoittaa neljän eri vapaapäivän ottamista vain siksi että on olemassa tarveharkintainen menettely kaikille harrastajille. Ei tässä paljon KIKY-sopimukset ja byro-kratian vähentäminen lämmitä kun harrastus on jäissä kuukausitolkulla sillä aikaa kun viranomainen lomailee.

Lähestytään meneillään olevaa ajojahtia toisesta näkökulmasta. Olet maanviljelijä, jolla on kolme erillistä peltoa. Yksi kauralle, yksi perunoille ja kolmatta olet pitänyt heinällä lehtiä varten. Naapu-risi olisi myymässä sinulle tarpeettomaksi jäänyttä perunapeltoa, mutta sinulle ei myönnetä lupaa sen ostamiseen koska viranomainen yksinvaltiaan ottein katsoo ettet sinä tarvitse sitä toista peruna-peltoa. Sama viranomainen aikoo myös pakkolunastaa sinulta pois kaura- ja heinäpellot, koska ylem-mältä taholta on tullut määräys hävittää kaikki pellot, joista voi kasvaa yli 70cm pitkää viljaa. Päätök-sen taustalla on liikenneturvallisuuden parantaminen maanteillä sen jälkeen kun joku viime helmi-kuussa ajoi papin tyttären yli kännipäissään suojatiellä. Oli kuitenkin peltoakin siinä jossain lähellä joka ”asiantuntijoiden” mukaan vaikutti asiaan.

Henkilökohtaisesti kuitenkin uskon ettei ihmisen typeryys ei ole loputonta, vaan jossain vaiheessa se lamppu syttyy jokaiselle ja silloin osaisi katsoa asiaa myös siltä kuuluisalta toiselta puolelta. Toivon että se aika koittaa ennen kuin mitään pahempaa kapinaa tai uutta asekatkentaä ehtii tapahtumaan.

Haluan tämän päätöksen ja kauhukuvien maalailun lomassa kuitenkin vielä onnitella lippujuhlan päivänä ylennettyjä sekä palkittuja reserviläisiä. Olette sen teoillanne maanpuolustuksen hyväksi eh-dottomasti ansainneet.

TOMI NIKKANEN

Satakunnan Reserviläispiirin puheenjohtaja

Timo Kalli

Suomessa on toimiva demokratia. Maanpuolustuksen suurista linjoista ja resursseista päätetään eduskunnassa. Niinpä Karhu-lehti päätti kysyä satakuntalaisilta kansanedustajilta muutamia lyhyitä ja ytimekkäitä kysymyksiä vapaaehtoiseen maanpuolustukseen liittyen. Satakunnasta on valittu viime vaaleissa eduskuntaan kahdeksan kansanedustajaa. Ryhmittelimme heidän satumanvaraisesti pareiksi - kuitenkin siten, että parina on aina kaksi edustajaa eri puolueista. Sarjamme jatkuu seuraavissa Karhuissa.

• Oletteko osallistuneet vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön?
Varusmiespalveluksen jälkeen olen osallistunut aliupseeriliiton järjestämiin tapahtumiin.

• Oletteko osallistuneet kertausharjoituksiin tai vapaaehtoiisiin harjoituksiin?
En kumpaankaan.

• Tunnetteko reservijärjestöjen toimintaa?
Kyllä – hyvin!

• Ovatko MPK:n toiminta ja harjoitukset Teille tuttuja?
Olen suorittanut valtakunnallisen maanpuolustuskurssin nro 123

• Mitä mieltä olette EU:ssa esiintulleesta ehdotuksesta kieltää itselaatavat aseet?
Olen ollut mukana säättämässä nykyistä aselakia. Minusta se on kansalaisten sisäisen turvallisuuden kannalta hyvä.

• Oletteko ottaneet kantaa ehdotukseen?
En.

• Miten reserviläisten ampumataidon säilyminen olisi turvattava?
Suosimalla erilaisia ampumakilpailuja ja harrastamalla ampumista. Erityisen hyvänä pidän metsästysharrastusta.

• Kannatatteko yleistä asevelvollisuutta?
Kyllä.

Timo Kalli

kotipaikka: Kiukainen

puolue: Keskusta

25 vuotta eduskunnassa

Kristiina Salonen

• Oletteko osallistuneet vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön?
En ole osallistunut. Olen kuitenkin käynyt valtakunnallisen maanpuolustuskurssin , ja olen yhdistyksen jäsen. Sitä kautta sain hyvin kattavan kokonaiskuvan maanpuolustuksesta, turvallisuuspolitiikastamme ja kriisinhallintatyöstä yhteiskunnassa yleisesti. Pidän vapaaehtoista maanpuolustustyötä kurssilla oppimani vuoksi tärkeänä ja merkittävänä osana suomalaista maanpuolustuskulttuuria.

• Oletteko osallistuneet kertausharjoituksiin tai vapaaehtoiisiin harjoituksiin?
Olen monia vuosia sitten osallistunut naisille suunnattuun maanpuolustuksen tutustumiskoulutukseen. Viime vuosina aikaa ei ole ollut uusille asioille.

• Tunnetteko reservijärjestöjen toimintaa?
Hyvin pintapuolisesti. Tiiviimpi yhteistyö alueen kansanedustajien kanssa voisi olla puolin ja toisin hyödyllistä.

• Onko MPK:n toiminta ja harjoitukset Teille tuttuja?
Tunnen jonkin verran, mutten kovin syvällisesti.

• Mitä mieltä olette EU:ssa esiintulleesta ehdotuksesta kieltää itselataavat aseet? Oletteko ottaneet kantaa ehdotukseen?
Olen saanut asiasta jonkin verran kyselyjä äänestäjiltä ja myös palautetta. Selvittelin silloin asiaa, vaikka en itse olekaan niissä valiokunnissa, joissa asiantuntijoita kuullaan ja asiaa käsiteltiin. Oman puolueeni edustajat valiokunnissa ovat kuitenkin olleet johdonmukaisesti sitä mieltä, että alkuperäistä ehdotusta ei voi sellaisenaan hyväksyä, koska sillä voisi olla kielteisiä vaikutuksia kansalliseen maanpuolustukseen ja vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön. Itse viestitin heille myös tätä ymmärrystäni asiasta valiokuntakäsittelyn ollessa käynnissä. Tietojeni mukaan direktiiviehdotuksen valmistelu on edennyt Suomen kannalta nyt oikeaan suuntaan. Direktiivin käsittely voi kuitenkin kestä vielä pitkään.

• Miten reserviläisten ampumataidon säilyminen olisi turvattava?
Juuri uutisoitiin reservissä olevien kunnosta ja mahdollisuuksista vaikuttaa riittävän kuntotason säilymiseen. Kertausharjoitustoiminta ei nykyresurssein ole riittävää esimerkiksi juuri ampumataidon ylläpitoon. Nykymuotoinen vapaaehtoinen harjoitus- ja koulustustoiminta on siis siihen välttämätön lisä.

• Kannatatteko yleistä asevelvollisuutta?
Kannatan. Se on toistaiseksi toimiva ja paras järjestelmä Suomen kansallisen puolustuksen järjestämiseksi.

Kristiina Salonen

kotipaikka: Rauma

puolue: Sdp

5 vuotta eduskunnassa

Harri Kimpan koostamassa multimediaesityksessä vilisi tuttuja kasvoja vuosien varrelta.

Reserviupseeripiirin juhla oli oiva paikka jakaa piirin omia ansiomerkkejä. Kunniapuheenjohtaja Harri Larinaho kiinnittää hopeista ansiomitalia piirin puheenjohtajan Tapio Hellmanin, rintaan.

Juhani Lukka

Satakunnan Reserviupseeripiiri juhli seitsenkymppisiä

Juhlapäivä aloitettiin laskemalla havuseppelle Keski-Porin sankarihaudalle (kuva Karhun takakannessa). Seppleen laskijoina olivat kunniapuheenjohtaja majuri **Harri Larinaho**, piirin puheenjohtaja kapteeni **Tapio Hellman**, piirin ensimmäinen varapuheenjohtaja yliluutnantti **Arto Ahokas**. Kunniavartiossa olivat piirin toinen puheenjohtaja kapteeni **Ravo Sarmet** ja piirihallituksen jäsen kapteeni **Markku Koskimäki**.

Sankarihaudalta siirryttiin Kylpylähotelli Rantasipiin jossa varsinainen tilaisuus

alkoi vieraiden tervehdysten vastaanotolla. Lippujen saavuttua piirin puheenjohtaja toivotti juhluvieraat tervetulleiksi ja Reserviupseeripiirin kunniakkaalle historialle nostettiin onnittelumalja. Juhlan juontajana toimi piirin varapuheenjohtaja Arto Ahokas. Juhlapuheen piti Suomen Reserviupseeriliiton toiminnanjohtaja kapteeni **Janne Kosonen**. (Puhe kokonaisuudessaan liitteenä lehden takaosassa).

Juhlaan valmisteltu multimediaesitys oli majuri **Harri Kimpan** koostama. Esityksessä nähtiin piirin tapahtumia ja henki-

löitä vuosien varrelta. Huomionosoitukset jaettiin kymmenelle piirin aktiivitoimijalle. Piirin ansioristi myönnettiin kapteeni Ravo Sarmetille. Hän suunnitteli piirin kunniamerkit edelliseen vuosijuhlaan.

Esitysten jälkeen siirryttiin nauttimaan cocktail-pöydän antimista ja vapaaseen seurusteluun juhluvieraiden kanssa. Juhla oli vartavasten suunniteltu cocktail-tilaisuudeksi, joten puheensorina ylti vieraiden siirtyessä pöydistä toiseen.

Juhla oli erittäin lämminhenkinen ja juhlava. Satakunnan Reserviupseeripiiri kiittää kaikista muistamisista. Juhluvieraat – Te teitte juhlasta juhlan!

TAINA MÄKITALO

Ansiomerkkien saajat:

ansioristi:

kapteeni Ravo Sarmet, Rauma

kultainen am:

majuri Jorma Välke, Pori

kapteeni Esko Isohannu, Kankaanpää

yliluutnantti Arto Ahokas, Pori

hopeinen am:

kapteeni Tapio Hellman, Pori

yliluutnantti Olli-Pekka Kaipio, Merikarvia

pronssinen am:

luutnantti Eemeli Lappalainen, Pori

kapteeni Timo Vuorisalo, Huittinen

kapteeni Matti Bärling, Huittinen

yliluutnantti Seppo Vaahio, Nakkila

majuri Harri Kimppa, Säkylä

Cocktail-tilaisuus tarjosi hyvät puitteet vilkkaalle keskustelulle. Tapio Hellman (selin), illan juontajana toiminut Arto Ahokas ja Porin seudun maanpuolustusnaiset ry:n pj Leena Lukka kuuntelevat RUL:n toiminnanjohtajan Janne Kososen kertomusta.

Timo Saarnio Huittisten Seudun Reserviläisten Juhlassa:

Reservin vapaaehtoinen toiminta palvelee puolustusvalmiuttamme

– Kaikki reservin vapaaehtoinen toiminta palvelee Suomen puolustusvalmiuttamme osaamisen ja hengen kehittämisen kannalta. Huittisten seudulla reservi on harjoittanut tällaista ansiokasta toimintaa jo 60 vuotta. Minulla on ilo ja kunnia lausua Huittisten

Huittisten Seudun Reserviläisten lippua vuodelta 1966 esittelee Tuomas Kulmala.

–Reservin vapaaehtoinen toiminta palvelee Suomen puolustusvalmiutta osaamisen ja hengen luomisen kautta, totesi juhlapuheessa majuri Timo Saarnio.

Seudun Reserviläisille Puolustusvoimain ja Porin Prikaatin puolesta parhaimmat onnitteletut tärkeästä työstä isänmaan hyväksi, totesi juhlapuheessaan Porin Prikaatin operatiivisen osaston majuri **Timo Saarnio**.
– Puolustusvoimat ja Porin Prikaati elää suomalaisen yhteiskunnan mukana, sen tuella ja välttämättömyydellä. On aina elänyt ja mikäli haluamme puolustaa maatamme omilla ehdoillamme, tulee aina jossain muodossa elämään.
– Asevelvollisuus ja reservi ovat kosketaneet suomalaisia vuosisatoja, palkatun suomalaisen sotaväen määrä on aina ollut

suhteellisen vähäinen. Ruotsin vallan ajasta, ruotuväkeen perustuvasta armeijasta siirryttiin maamme itsenäistymisen kynnyksellä yleiseen asevelvollisuuteen.
Majuri Saarnio valotti puheessaan myös puolustusvoimien ja sitä kautta myös reserville jatkossa esiin tulevia uusia haasteita.
– Puolustusvoimissa kehitetään kykyä valmiuden nopeaan kohottamiseen. Vireillä on myös perustamisen nopeuttamiseen ja reservien joustavaan käyttöön tähtäävä lainsäädäntöuudistus. Erilaisista valmiuteen liittyvistä asioista osa tulee näkymään tulevaisuudessa myös julkisuudessa.

Juhlassa palkitut ja oikealla palkitsemisessa avustanut maj.Timo Saarnio.Vasemmalta Hannu Korpela,Veikko Ruohomaa, Kalle Tiuttu, Pasi Santalahti, Mikko Huhtala, Kimmo Korpela,Tuomas Kulmala, Jukka Hurri, Heikki Peräniitty, Jouko Kuusisto Palkittavista kuvasta puuttuu Pasi Halkilahti.

Huittisten Seudun Reserviläisten juhlapäivä aloitettiin kynttilöiden viennillä edesmenneiden puheenjohtajien haudoille. Yhdistys juhli 60-toimintavuottaan Huovrinteen Päälystökerholla. Juhlassa palkittiin joukko yhdistyksen toiminnassa ansioituneita. Reserviläisliiton Kulaisen ansiomitalin saivat **Hannu Korpela** ja **Veikko Ruohomaa**. Hopeinen ansiomitali luovutettiin **Kalle Tiutulle** ja **Pasi Santalahdelle**. Pronssisen ansiomitalin vastaanottivat **Mikko Huhtala**, **Kimmo Korpela** ja **Tuomas Kulmala**.

Juhlan tervehdyssanat esitti Huittisten Seudun Reserviläisten hallituksen puheenjohtaja Kalle Tiuttu.

Reserviläisliiton levykkeellä huomioitiin **Jukka Hurri**, **Heikki Peräniitty**, **Jouko Kuusisto** ja **Pasi Halkilahti**.
Palkitsemisen suorittivat juhliyan yhdistyksen sihteeri **Timo Vuorisalo**, Satakun-

nan Reserviläispiirin toiminnanjohtaja **Taina Mäkitalo** ja majuri Timo Saarnio.
Juhlan tervehdyssanat lausui Huittisten Seudun Reserviläisten johtokunnan puheenjohtaja Kalle Tiuttu ja 60-vuotishistoriikin esitti Tuomas Kulmala. Tapahtuman juonsi **Jouko Kuusisto** ja musiikista vastasivat **Jukka Keskitalo orkestereineen** ja Sekulit.

TIMO VUORISALO

Huittisten Seudun Reserviläisten 60 v. juhlayleisöä Huovrinteen Päälystökerholla.

Siikaisissa esiteltiin keväällä tietoturvaa ja SRA:ta

Siikaisten Reserviläiset ry järjesti huh-ti/toukokuussa kaksi mielenkiintoista ja hyödyllistä tapahtumaa, joista tiedotettiin kaikille Satakunnan Reservipiirin yhdistyksille.

Sovellettuun reserviläisammuntaan tutustuttivat Sammin kylätalolla kankaanpääläiset SRA:n harrastajat **J. Ojala** ja **J.Halme**. Aihe kiinnosti ja luennoitsijoille sateli kysymyksiä ja pohdintoja harrastuksesta. Lopuksi osallistujat saivat myös tutustua käytettäviin aseisiin.

Heikinkartanon koulutustilaan oli saapunut yli kaksikymmentä henkilöä kuulemaan tietoturvasta. IT-opettaja **Maria Nevala** oli varannut aikaa luentoon neljä tuntia. Tietoturva on aiheena puhuttava, sillä tietokoneen ja verkon käyttö sisältää vaaroja, joista monet ovat ilmeisiä, monet piilossa. Perustoiminnat on oltava hallinnassa: virustorjunnat ja ohjelmistojen päivitykset ajan tasalla. Huonosti suojatut kodin automaatiojärjestelmät houkuttelevat murto-

Sammin kylätalolle kokoontui utelias ja kiinnostunut joukko kuuntelemaan J. Ojalan ja J.Halmeen esitystä sovelletusta reserviläisammunnasta. Samalla tarjoutui tilaisuus tutustua lajissa käytettäviin aseisiin ja varusteisiin.

Tällaisia tieto- ja taitopläjäyksiä vaan lisää!

miehiä ja haittaohjelmilla voidaan nettiin yhdistettyjä laitteita kaapata osaksi ns bot-tiverkkoa verkkohyökkäyksen välikappaleeksi. Ohjeistuksena saatiin sähköpostin ja sosiaalisen median turvallista käyttöä: mitä tietoa ei missään nimessä kannata antaa, mitkä viestit kannattaa jättää avaamatta tai vastaamatta.

Tällaisia tieto- ja taitopläjäyksiä vaan lisää!

TAINA MÄKITALO

Heikinkartanon koulutustilaan oli saapunut yli kaksikymmentä henkilöä kuulemaan tietoturvastan IT-opettaja Maria Nevalan opastamana.

Raimo Rähä

Satakunnan Reserviupseeripiirin sekä Reserviläispiirin kevätkokoukset pidettiin Nakkilan Villilän kartanossa 21.3.2016. Ennen piirin hajaantumista omiin kokoustiloihin, koottiin tilaisuudessa palkitut yhteiskuvaan. Vasemmalta avauspuheen pitänyt majuri Pasi Lehtonen, Reserviläispiirin puheenjohtaja Tomi Nikkanen, Reserviupseeripiirin puheenjohtaja Tapio Hellman, Ilkka Lahtinen Siikaisten Reserviläiset (piirin vuoden Reserviläisyhdistys), Pauli Ylitälo Lavianseudun Reserviupseerikerho (piirin vuoden Reserviupseerikerho), Aarni Altonen huomioitiin merkkipäivän johdosta, Jimmy Rehelmä (Reserviläisliiton ham=hopeinen ansiomitali), Pekka Rikala (Reserviupseeripiirin vuoden upseeri), takana Paavo Kamppi (Reserviupseeripiirin ham), Mona Nordberg (Reserviläisliiton pam=pronssinen ansiomitali), takana Henri Pihala (Reserviläisliiton pam), Taisto Ketolainen (Reserviläisliiton kam=kultainen ansiomitali), Ville Pertola (Reserviläisliiton ham), Pasi Suominen (Reserviupseeripiirin pam), Raimo Suominen (Reserviläisliiton pam). Kuvasta puuttuvat palkitut Mikko Koskinen (Reserviläisliiton pam), Juha-Pekka Savolainen (Satakunnan Reserviläispiirin pam).

Porin reservin aliupseerit ry:n sääntömuutos

Porin reservin aliupseerit on perustamisestaan lähtien hyväksynyt jäsenikseen aliupseereita. Yhdistys täytti viime vuonna 60 vuotta. Yhdistyksen jäsenmäärä on jo pitkään pysynyt samalla tasolla, vaikka reserviläistoiminnan kiinnostavuus koko maassa on kasvanut. Yhdistyksen johtokunta on kokouksissaan pohtinut jäsenpohjan laajentamista ja keväällä 2016 johtokunta esittikin yhdistyksen kevätkokoukselle asiasta sääntömuutosta. Samalla yhdistyksen säännöt tarkistettiin

kokonaisuudessaan vastaamaan Reserviläisliiton mallisääntöjä. Yhdistyksen kevätkokous hyväksyikin uudet säännöt kokouksessaan 14.3.2016. Uudet säännöt löytyvät kokonaisuudessaan yhdistyksen verkkosivuilta. Porin reservin aliupseerit ry:n varsinaiseksi jäseneksi voi uusien sääntöjen mukaan päästä ”varusmiespalveluksen tai naisten vapaaehtoisen asepalveluksen suorittanut henkilö, joka kuuluu tai on kuulunut reserviin ja jonka yhdistyksen hallitus jäseneksi

hyväksyy.” Sääntömuutos tuo merkittävän uudistuksen Reserviläisliiton toimintaan Porin alueelle. Ensimmäiset uusien sääntöjen mukaiset jäsenet ovat jo liittyneet yhdistykseen. Uusien sääntöjen myötä yhdistykselle nimettiin kaksi varapuheenjohtajaa aiemman yhden sijaan. Yhdistyksen puheenjohtajana toimii **Jari Multisilta** ja varapuheenjohtajina **Kari Evesti** ja **Aarni Aaltonen**.

Kannattaakin miettiä
maksaaiko koko aluelipun vai tutus-
tuuko osaan Marinum Forumista.
Laivoihin saa ostettua oman erilli-
sen pääsylippunsa.

Satakunnan Vapaaehtoisen Maanpuolustustyön Tuki ry kokoontui toukokuussa Porin prikaatissa Säkylän toimipisteessä. Prikaatin apulaiskomentaja, eversti Petri Kosonen avasi tämän hetken eurooppalaista turvallisuuspoliittista tilannetta puolustusvoimien näkökulmasta. Upseerikerholla tarjotun lounaan yhteydessä eversti Kosonen esitteli lakkautuksen alla olevan kerhon muistoesineistöä ja kerttoi kiinnostavia yksityiskohtia Porin prikaatin historiasta.

Iltapäivän ohjelmassa oli tutustuminen Huovinrinteen laajenavaan ja kehittyvään varuskunta-alueeseen. Kalustosta kiinnosti vierailijoita aivan erityisesti kuljetuspanssariajoneuvo Patria XA-360, joka tutkittiin tarkoin ulko- ja sisäpuolelta. Kuljettajan sisäänkäyntiä ihmettelevät Pari Rainiola, Harri Tuomi, Taina Mäkitalo, Juhani Lukka ja Tomi Nikkanen.

Noormarkun Seudun Maanpuolustusnaiset tekivät tutustumismatkan Ahlasiin Kyläkorven talleille. Monelle oli eka kerta jolloin hevosen selkään nousi. Todella paljon jännitettiin! Hienosti heppatunnit onnistuivat – taisi joillekin syttyä kipinä ratsastukseen.

''Kummal puole jokkee?''

Reserviläisten kesäretki Marinum Forumiin Turkuun

Reserviläinen lehdessä oli keväällä juttu Marinum Forumista retkikohteena. Turkuun on sopivan etäisyyden päässä Nakkilasta – niinpä tuumasta toimeen.

Sihteerimme **Nurmen Petri** hoiti alkujärjestelyt ja kulkuneuvo löytyi edellisen reissun tapaan Pihlavamäen Liikenteeltä. Aivan Hämeenlinnan reissun osallistujamäärään ei päästy, mutta sopiva joukko oli taas jalkeilla aamusta kun bussi starttasi kohti Turkuu. Menomatalla poimitiin matkalaisia lisää kyytiin. Reissulaisia oli Eurasta, Kokemäeltä, Harjavallasta, Ulvilasta ja Nakkilasta. Reserviläisistä osa on erämiehiä ja tunnelmaan päästiin, kun lintu paukahti bussin ikkunaan ja hetkeä

myöhemmin kuljettaja ansiokkaasti havaitsi peuraseurueen kapuamassa tielle. Ei osumia.

Marinum Forum vaikutti pieneltä kohteelta esitteiden valossa. Totuus valkeni, että sisätiloissa oli upeasti esille laitettu näyttely osastoineen ja esineineen. Paikkahan vaatisi pari päivää rauhallista tutkimista. Lisäksi Aurajoen rannassa kelluvat laivat ihan oman päivänsä. Lyhyen kävelymatkan päässä sijaitsee myös Turun linna. Sinne ei ehditty millään. Näyttelytkin laivoineen vaativat uuden käynnin tulevaisuudessa.

Kannattaakin miettiä maksaaiko koko aluelipun vai tutustuuko osaan Forumista. Laivoihin saa ostettua oman erillisen pääsy-

lippunsa.

Itse Marinum Forumissa oli merisodankäyntiin liittyvien esineitten lisäksi meripe-lastuksen historiaa, sukellusveneisiin ja sukeltamiseen liittyvää materiaalia, laivanrakennuksen historiaa ja sisätiloihin museoituja pienoismalleja, veneitä, baatteja ja aluksia. Sinne tänne oli ripoteltu perheiden pienimmille sopivaa katsottavaa ja koettavaa. Aurajoen läheisyys toi sellaisen tunnelman, että ”ihakui merel olis”. Matkamuistomymälä ja samassa rakennuksessa sijaitseva ravintola palvelivat matkalaista. Pienen kävelymatkan päässä on lisää tarjontaa mm. ruokailupaikkojen suhteen.

Oikein sopiva retkikohde. Paluumatkalla matkalaiset yllätettiin mukavasti, kun bussi pisti vilkun päälle ja kaarsi Porin prikaatin parkkipaikalle. Sotilaskodissa nautittiin maukkaat munkkikaffet.

ESA RANNISTO

Tämän hetken faktaa EU:n asedirektiivistä

Asiat elävät EU:n asedirektiivin ympärillä päivästä toiseen. Tilanne on erittäin monisäikeinen ja on vaikeaa poimia eri esitysten jokaisen lauseen laajoja merkityksiä joita, pahoin pelkään, ruvetaan tulkitsemaan täällä kotimaassa aikanaan vielä eri painotuksin. Siksi haluaisin jättää kaikki ehdotukset joita komissio ei vielä ole keksinyt, tekemättä.

Koko monitahoinen ongelmavyöhyke johtuu pitkälti siitä, että kaikki tahot tuovat omia asioita jotka ovat direktiiviä tiukempia ja jotka eivät siis koske itseä, mutta vaikeuttaa muihin. Tuloksena on melkoinen kieltoviidakko. Sen sijaan tulee pyrkiä minimoimaan esityksen vaikutuksia ja pyrkiä kansalliseen päättämään kaikessa muussa. Kyse on edelleen minimisäädännästä, jonka pitäisi olla kaiken lisäksi järkevä.

Tilanne 16. 6.: Direktiivi lyhykäisyydessään kieltää isojen (pistooli, yli 20, kivääri, yli 5/10 patruunaa) lippaiden, ja itselataavien aseiden (puoliautomaatti) joihin lippaat sopivat, hallussapidon. (käytännössä KAIKKI pistoolit.)

Reserviläisten ankara lobbaus, harrastajien ja SRA-ampujien palautevyöry sekä ilmeisesti terve järki on johtamassa ns ”reser-

viläispoikkeukseen”. Jäsenmaille tulisi antaa myös mahdollisuus myöntää lupia kiellettyihin aseisiin ja niiden osiin maanpuolustustarkoituksiin, kuten vapaaehtoiseen sotilaskoulutukseen, siten kun se jäsenmaan laissa määritellään. Myös seuraava poikkeuspykälä löytyy reserviläisille: **”Jäsenmaiden viranomaiset voivat myöntää lupia A-luokan aseisiin, patruunoihin ja aseiden osiin erikoistapauksissa joihin luetaan kriittisen infrastruktuurin suojele, arvokuljetusten suojele, maanpuolustus toiminta, koulutustoiminta, kulttuuriperusteet, tutkimus- ja historialliset syyt, mikäli tämä ei vaaranna yleistä turvallisuutta.”**

Tämän lisäksi luvassa on määrääjain uussittavat luvat (3–5 vuotta), lääkärintarkastuksia, soveltuvuustestejä ja niin edelleen. Direktiivi sisältää niin paljon tulokannavaraisuuksia, että sillä voidaan kieltää ihan kaikilta kaikki. Lopullinen toteutus riippuu siitä kuinka sitä sovelletaan. Suomessa tulokannavaraisen direktiivin soveltamista johtaisi Poliisihallituksen ashallinto

Parlamentti tyrmäsi 14. 6. komission ”toteuttamiskelvottoman” asedirektiiviesityksen

”Europarlamentaarikot poliittisen kentän eri laidoilta ovat yhdistäneet voimansa ja tuomitsevat komission asedirektiiviesityksen toteuttamiskelvottomana

na.” Tiistaina 14. 6. parlamentin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta (IMCO) keskusteli suuresta määrästä brittien Konservatiivipuolueen edustaja **Vicky Fordin** valmistelemia muutosesityksiä. Fordin esitysten, jotka pääosin saivat kannatusta valiokunnan jäseniltä, on tarkoitus johtaa parlamentin, komission ja jäsenmaiden välillä käytäviin EU:n käytännön mukaisiin neuvotteluihin direktiiviesityksestä. Ennen tätä valiokunta äänestää kompromissipaketista heinäkuussa. Euroopan parlamentin on tarkoitus äänestää lausunnostaan heinäkuussa 2016.

Komission tekstiin on tehty yli 900 muutosesitystä, mukaan lukien yli 800 IMCO:n jäseniltä. – luonnollisesti epäkelvosta esityksestä on hankala saada toimivaa – tästä ehkä kertoo jo ehdotettujen muutosten määrä.

Komission mukaan ampuma-asedirektiivin taustalla on yritys hillitä laittomien aseiden virtaa ISISin kaltaisille terroristiryhmille ja vaarallisille rikollisille.

Vicky Ford päätti keskustelun korostamalla, että tavoitteena on sulkea nykyisessä aselainsäädännössä olevia porsaanreikiä. Hän ehdottaa, että ampuma-asetta olisi pidettävä deaktivoituna vain, jos työ on tehty peruuttamattomalla tavalla. Ford sanoi, että tiedonvaihtoa jäsenmaiden välillä on parannettava ja komission toteuttamiskelvottomasta suunnitelmaa kieltää automaattiaseita muistuttavat puoliautomaattiset ampumaaseet on työstettävä. Hänen mukaansa *”Komission alkuperäinen teksti on huonosti laadittu ja meidän on varmistuttava, että lainsäädäntö on toimeenpantavissa.”*

RAIMO SUOMINEN

*Kirjoittaja on
ampumaharrastusfoorumin jäsen*

Reserviläisten ankara lobbaus,

harrastajien ja SRA-ampujien

palautevyöry sekä ilmeisesti

terve järki on johtamassa

ns ”reserviläispoikkeukseen”

Suomalainen näkökulma:

– Aseilla on aina monta käyttötarkoitusta. Varmuudeksi vuoksi pitää mainita siitä suomalaisten reserviläisten poikkeuksesta, että asetta tulee voida käyttää reserviläistoiminnan ulkopuolella myös muuhun kilpa-ammuntaan ja metsästykseen. Ei ole syytä rajoittaa perusteltuja käyttötapoja ja aseiden lailliset käyttötavat tulisi vastaisuudessa olla selkeästi kansallista päättää. Totean edelleen että Suomessa on omanlaisensa asekalustuuri joka saattaa monessa asiassa poiketa paljon eurooppalaisesta keskiarvosta. Juuri nyt somessa käydään kovaa keskustelua siitä, voiko tulevan direktiivin kanssa elää. Ei kyse ole siitä voiko sen kanssa elää. Sen kanssa ON elettävä.

Aseluokittelua

Tämä EU:n B – A (onko B7:n määritelmä sama kuin A, eli sarjatuli/kielletty) luokittelu pohjautuu tietysti hauluun määritellä sotilaskivääri. Olen jo aiemmin todennut että sitä ei käytännössä pysty tekemään.

Suomessakin on käytännössä koko 1900 luku käyty kovaa keskustelua ”sotilaskivääreistä”. Entiset M1891(vast.)

ns. pulttilukkoaseet olivat ”vaarallisia sotilasaseita” ennen kuin KHO:n päätös vuonna 1986 muutti tilanteen toiseksi. Kaiken aikaa myös pienempikokoiset ns. taskuaseet aiheuttivat keskustelua. Piipunpituus ja tähtäimien säädettävyyys tai itselataava toimintatapa olivat ratkaisevia asioita.

Mainittakoon vielä sekin ettei Suomesa (eikä muuallakaan) aselaissa ei määritellä sotilaskaliibereita. Käytännössä vain muutamaa kaliiberia voidaan pitää erityisesti metsästyskäyttöön suunniteltuna. (Esimerkkinä suomalaiset kaliiperit 8,2x53R ja 9,3x53R). Muuhun kuin sotilaskäyttöön suunniteltuja on vain muutamat suurista väljyydet sekä osa pienistä, meillä lähinnä linnustuksessa käytetyistä kaliibereista. Käsiasoiden suurin väljyys on 20mm. Tämän alapuolelle mahtuvat kaikki metsästyksessä ja urheilu-ammunnassa käytetyt aseet, myös 10 kaliiberin haulikko joka on suurin metsästyksessä käytettävä haulikon väljyys. Huom. Vanha muskettikaliiperi 4 (26,72mm) on vieläkin käytössä valopistooleissa. Englanninkielessä pistooli on ”gun” ja kivääri ”rifle”. Sotilaskäyttöön tehty ase on ”weapon” ja ”firearm” lähinnä urheilukäyttöön tehty ase

Miten sitten ennen vanhaan? Rataslukkoaseet näyttävät saaneen suosiota eteläsakslalaisten maantierosvojen keskuudessa, koska sellainen ase oli helppo katkeä toimintavalmiina vaatteiden alle. Itävallan säädöt osoittivat vuonna 1518 kirjeen keisari Maximilianille, jossa ne pyysivät kieltämään ”sellaisten pysyjen valmistamisen, jotka lyövät itse tulta” (rataslukko)

Ferraran kaupungissa Italiassa julkaistiin seuraava säädös: *”Ja käyttöön on tullut erikoisen vaarallista tyyppiä olevia tuliaseita, joita tavallisesti nimitetään kivipysyiksi. Niillä murha voidaan tehdä helposti ja tietäen tästä on Hänen Korkeutensa vakuuttuneena siitä. että nämä ovat paholaisen aseita, kieltänyt niiden kantamisen ilman nimenomaista lupaa sillä uhalla, että aseiden kantajalta lyödään käsi pois yleisellä paikalla”*. Näin siis ennen. Tänään A- ja B7 luokittelua, ja vuonna 2020 joku muu ”laserase”

RAIMO SUOMINEN

*Kirjoittaja on
ampumaharrastusfoorumin jäsen*

Jaana Välimäki

Harrastuksen jatkumisen osoittaminen

Osallistuminen reserviläisammuntoihin on erinomainen tapa osoittaa harrastuksen jatkuvuutta.

Tarkennuksia edellisessä Karhussa olleeseen tietoon.

HUOM: 53 a §:ssä tarkoitettu velvollisuus esittää todistus harrastuksesta ei koske luvanhaltijoita, joiden hallussapitolupaa koskeva hakemus on jätetty ennen lain voimaantuloa eli ennen 13.6.2011.

Todistuksen toimittaminen

Luvanhaltijan velvollisuus on huolehtia itse harrastuksen jatkumista osoittavan todistuksen toimittamisesta viranomaiselle. Jos luvanhaltija hakee uutta hankkimislupaa tai uusii määräaikaisen hallussapitolupansa, hakemisen yhteydessä osoitettu harrastuksen jatkuminen otetaan huomioon myös aikaisemman luvan kohdalla. Näin päästään tilanteeseen, jossa selvitys toimitetaan kerran viidessä vuodessa. Hyväksi lukeminen koskee luonnollisesti vain pistoolilla, pienoispistoolilla, revolverilla tai pienoisrevolverilla tapahtuvan harrastuksen osoittamista. Siten

esimerkiksi kiväärin hankkimislupaa varten toimitettu todistus aktiivisesta harrastamisesta ei ole riittävä. Jos luvanhaltijalla on lupia useisiin edellä mainittuihin aseisiin, ei harrastuksen jatkumista tarvitse osoittaa jokaisen aseiden osalta erikseen, vaan yksi todistus riittää.

Aseiden deaktivointi

Aseiden ja aseiden osien deaktivointia koskevaa Euroopan komission asetusta sovelletaan 8.4.2016 lähtien.

Asetuksessa säädetään deaktivointia koskevista teknisistä vaatimuksista, deaktivointimerkinnästä sekä deaktivointitodistuksesta. Asetuksessa säädetään koko EU:n alueen kattavat minimivaatimukset deaktivoinneille. Deaktivointeja saa edelleen tehdä vain ase-elinkeinonharjoittaja.

Deaktivoinnin tarkastavan viranomaisen on annettava deaktivoinnin hyväksymisestä todistus, jota deaktivoitujen aseiden

tai aseiden osien haltijan on pidettävä esineen mukana. Viranomaisen on lisäksi tehtävä deaktivoinnin hyväksymistä koskeva merkintä esineeseen.

Deaktivointiasetus koskee myös sellaisia deaktivoituja ampuma-aseita ja aseiden osia, jotka saatetaan markkinoille asetuksen voimaantulon jälkeen. Markkinoille saatamisella tarkoitetaan kaikkea luovuttamisella riippumatta siitä, onko luovutus vastikkeellinen vai ei. Esimerkiksi 8.4.2016 lähtien perinnöksi saadun ampuma-aseiden on täytettävä asetuksen vaatimukset eli se joudutaan deaktivoimaan uudelleen, tarkastamaan ja merkitsemään. Asetus koskee myös deaktivoituja aseita ja aseiden osia, jotka siirretään sen voimaantulon jälkeen EU:n jäsenvaltiosta toiseen.

RAIMO SUOMINEN

Kirjoittaja on ampumaharrastusfoorumin jäsen

Ampumaharrastus vahvassa kasvussa

Reserviläisliiton 5.-12.4. välillä tekemän jäsentutkimuksen mukaan ammuntaa harrastaa jopa yli 80 prosenttia (81,1%) liiton jäsenistä. Yleisintä on muutaman kerran vuodessa tapahtuva ampumarjoittelu (43,2%) mutta lähes 35 prosenttia (34,5%) käy ampumassa kuukausittain. Peräti viidennes (21,8%) jäsenistöstä käy ampumaradalla viikoittain.

Naisten ampumaharrastus yllättävän laajaa

Ammunta mielletään vahvasti miesten lajiksi, mutta reserviläisten ampumavuoroilla käy paljon myös naisia. Liiton jäsenkyselyssä lähes 57 prosenttia (56,8%) naisvastaajista ilmoitti harrastavansa ammuntaa. Aktiivisuus on naisilla hieman miehiä alhaisempaa, sillä 57 prosenttia naisvastaajista ilmoitti käyvänsä ampumaradalla harvemmin kuin kerran kuussa.

Ammuntaharrastus sopii naisille hyvin. Naiset voivat olla jopa tarkempia ampujia kuin miehet – hermot kestävät paremmin ja keskittyminen ampumistilanteessa onnistuu hyvin. Ampumakouluttajien neuvoja naiset kuuntelevat usein myös usein herkemällä korvalla kuin miehet.

Harjoituskertojen ohella myös ammuttujen laukausten määrät vaihtelevat paljon. Alle 500 laukausta vuodessa ilmoitti ampuvansa lähes 40 prosenttia (38,2%) vastaajista. Seuraavaksi suurin ryhmä ovat 1.000 – 5.000 laukausta vuodessa ampuvat reserviläiset, joita oli noin 27 prosenttia (26,5%) vastaajista. Kolme prosenttia (2,9%) reserviläisampujista yltää yli 10.000 laukaukseen vuodessa. Selvästi yli puolet (54,3%) naisista ampuu alle 500 laukausta vuodessa mutta eniten ampuvissa on yhtä paljon sekä naisia että miehiä.

Reserviläisliiton jäsenistä

noin 4/5 käy ampumassa

vähintään satunnaisesti

Kivääreillä

ammutaan eniten

Reserviläisten ampumatoiminnassa käytettävät aseet ulottuvat ilma-aseista puoliautomaattikivääreihin. Kyselyn mukaan eniten harjoitellaan erilaisilla kivääreillä, joilla ilmoitti ampuvansa yli 60 prosenttia (60,4%). Suosittuja ovat myös pistoolit, joilla harrastaa yli puolet (55,2%) vastaajista. EU:n asedirektiivin uhan alle asettamalla reserviläiskivääreillä ampuu yli 45 prosenttia (46,2%) kyselyyn vastanneista liiton jäsenistä.

Suosituimpia aseita naisten osalta ovat pistoolit ja kiväärit, joilla molemmilla ammuntaa ilmoitti harrastavansa lähes puolet

(47,8%) naisampujista. Reserviläiskivääreitä käyttää harrastustoiminnassaan vajaa 30 prosenttia (28,9%).

Edullisempi harrastus kuin luullaan

Ammuntaharrastuksen aloittaminen on Reserviläisliitossa helppoa ja halpaa. Liitolla on 342 paikallisyhdistystä eri puolilla maata ja monet niistä hyväksyvät jäsenikseen myös armeijaa käymättömiä henkilöitä. Yhdistyskohtaiset jäsenmaksut pyörivät 30-40 euron vuositasolla ja ampumatoiminnassa käytetään paljon muutaman sadan euron hintaisia perusaseita.

Monella paikallisyhdistyksellä on oma rataa ja ampumavuoroja useimmiten viikoittain. Monilla yhdistyksillä on tarjota aloitteleville ampujille laina-aseita. Reserviläisliitossa voi myös suorittaa ensimmäisen käsiaseluvan ehtona nykyisin olevan, kahden vuoden ennakkoarjoittelun.

– Viitisen vuota sitten Eduskunta kiristi aselakia niin, että ensimmäisen luvan käsiaseeseen voi saada vain 20 vuotta täyttänyt henkilö, joka on suorittanut kahden vuoden ennakkoarjoittelun jossain ampumaseurassa. Harjoitteluvaihtoiteet voi suorittaa myös Reserviläisliiton paikallisyhdistyksissä, joiden ampuma-asekouluttajan kirjoittaman todistus liitetään poliisille jätettävään aselupahakemukseen, kertoo Reserviläisliiton toiminnanjohtaja **Olli Nyberg**.

Reserviläisliiton jäsenkyselyyn vastasi lähes neljä tuhatta liiton jäsentä ja sen virhemarginaali on 1,6 %. Naisia koskevien lukujen osalta virhemarginaali on kuitenkin merkittävästi korkeampi naispuolisten vastaajien vähäisen lukumäärän johdosta.

(RES)

Mona Nordberg

Veeti kertoi saaneensa
kipinän vieraillessaan
Tappuritapahtumassa,
jossa Nakkilan Reserviläisillä
oli ampumapiste.

Veeti pitää hiukan kesälomaa ilma-aseista ja löytyikin haastateltavaksi Tervasmäen pienoiskivääriradalta. Ampujanalku nakutti nättejä kasoja luodikon pienoiskivääritauluun ja vastaili samalla kysymyksiin valmentaja Jukka Levolan jaellessa tiukkoja ohjeita.

Nuorisovalmennusta Nakkilassa

Nakkilan Reserviläisten **Jukka Levola** on valmentanut ilmakivääriammunnassa **Veeti Lindstedtiä** muutaman vuoden.

Veeti on nyt 12-vuotias, mutta jo varsin kokenut kilpailija. Veeti on kahminut palkintoja piiri- ja aluekisoissa. Hän on ampunut myös ikäistensä SM-kilpailuissa.

Niilo Lindstedt ja **Petrus Rajala** tulivat mukaan Jukan valmennusrinkiin vuonna 2015. Koko kolmikko osallistui talvella SM-katsastuksiin, piirinmestaruus ja läänimestaruuskisoihin ja näin lunastivat edustusoikeuden SM-kisoihin

Ehkä hieman yllättäen Niilo nappasi SM-pronssin. Vasta uusinnassa karkasi hopea käsistä. Erot ovat todella pieniä ja kuka vaan pojista olisi voinut olla mitaleilla – vähintäänkin kohtuullinen suoritus Levolan valmennettavilta. Nämä nuoret ampuvat vielä tuelta, jonka päällä koko aseenn paino lepää. Jos joku kuvittelee tukiamuntaa helpoksi, niin tervetuloa kokeilemaan. Veikkaanpa, että pojat pesevät kokeilijan mennessä tullen.

Veeti kertoi saaneensa kipinän Tappu-

ritapahtumassa vieraillessaan. Reserviläisillä on ampumapiste, jossa Veeti oli ilma-aseammuntaa kokeillut.

Jukka Levola on Veetin eno, joten valmentajaa ei tarvinnut kovin kaukaa etsiä. Nakkilan ilma-aseradalla ympärivuotinen harjoittelu mahdollistuu. Kolmikko jatkaa ampumaharrastusta kesäloman päätyttyä. Lisääkin nuoria ampujia mahtuu mukaan. Toki vanhemman apu on alkuun hyväksi. Nakkilan Reserviläisyhdistyksellä on ilma-aseita, joilla pääsee kokeilemaan.

Kymppjä on aina mukava paikkailla.

Oman aseenn hankinta ei siis ole pakollista heti alussa.

Veeti on osallistunut muutamiin reserviläisten ruutiasekilpailuihin. Hän oli mukana myös Punkalaitumella Sammon Pytty kisassa. Lieköhän nuorin osallistuja kautta historian. Veeti ampui tuloksen 130 (10+10 laukausta). Taakse jäi joukko kokeneita ampujia.

Veeti kertoo, että ampuminen *on vaan jotenkin kivaa*. Varmaan tulemme Veetistä ja muista Nakkilan nuorista ampujista vielä kuulemaan. Harjoitusession päätteeksi valmentaja käski pojan laittamaan ampumapaikan kuntoon. Veeti raahasi painavan ampumatuen varastoon. Liekö lajikohtaista voimaharjoittelua. Jos harjoittelu- tai kilpa-aseena on käsiviritteinen ilmakivääri, on aikuisen oltava lataamassa nuorille ampujille. Ammunnasta katoaa äkkiä ilo jos käsi kramppaa aseenn virittämisestä alkuunsa.

Mikäli haluat kokeilla ilma-aseammuntaa ota yhteys Nakkilan Reserviläisiin. Kotisivuiltamme löytyy yhteystietoja ja rataesittely.

ESA RANNISTO

Noormarkun Seudun Maanpuolustusnaisten Keväinen kulttuuriretki Raumalle

Noormarkun Maanpuolustusnaiset suuntasivat tämän vuotisen kevätretkensä Raumalle 23.4. Pikkubussin ohjaimissa kuskimme Tarmo kuljetti meidän viisihenkisen porukamme turvallisesti Raumalle, missä retkemme alkajaisiksi nautimme paikallisen konditorian hyvästä kahvista ja herkullisista leivonnaisista. Tutustumiskohteiksi olimme valinneet sekä museoita että Vanhan Rauman miljöön ja sen lukuisat myymälät ja pikkupuodit, joihin tutustumiseen ja shoppailuun olimme myös varanneet aikaa.

Ensimmäinen käyntikohteemme Vanha Raatihuone torin laidalla herätti heti kiinnostuksen jo ulkoisella olemuksellaan. Rakennus oli valmistunut v. 1776 edustaen keskiajan kaupunkien rakennustyyliä. Rakennuksen sisällä oli muun näyttelyesineistön lisäksi mm. pitsinnypläykseen liittyviä tarvikkeita sekä kertomuksia ja kuvia vanhoista nyplääjämasteraista ja malleja heidän taidokkaista pitseistään. Lukuisissa vitriineissä oli nähtävillä valtaisan määrät vanhoja pitsejä eri aikakausilta. Halukkaat vierai-

lijatkin saattoivat jättää oman kädenjälkensä pitsiin, mikä oli kävijöiden nyplättäväksi asetettu.

Ainutlaatuinen kaupunkiympäristö Vanhan Rauman katujen varsilla näkyi hyvin hoidettuja vanhoja rakennuksia ja omaleimaisia pihaportteja. Joidenkin talojen pihapiiriin saattoi nähdä ja niiden tunnelmaa ohi kulkiessamme ihastella. Erästä kohdallemme osunutta taidokkaasti veistettyä vanhaa, koristeellista ovea pysähdyimme porukalla ihailemaan kunnes totesimme, että ovi johti seuraavaan kohteeseemme eli Marela-museoon. Tämä kohde oli entisen kauppia- ja laivanvarustajasuvun kaupunkikoti sisustettuna 1800-luvun tyyliin. Tässä kodissa oli lukuisia huoneita ja niissä jokaisessa oli oma kokonaisuutensa huoneen käyttötarkoitukseen sopivasta kalustuksesta ja esineistöstä. Museonhoitaja kertoi suvun ja talon historiaa. Retkemme jäsenet viipyivät pitkään näissä kauniissa huoneissa kierrellen ja entisajan tyyliä ja kauneudentajua ihastellen.

Erästä kohdallemme osunutta taidokkaasti veistettyä vanhaa, koristeellista ovea pysähdyimme porukalla ihailemaan kunnes totesimme, että ovi johti seuraavaan kohteeseemme eli Marela-museoon.

Pitsit ovat osa Vanhaa Raumaa Suomen kapeimman kadun, Kitukrännin, näimme ja sitä hetken ihmettelimme suunnatessamme kulkumme pitsinnypläyksen erikoisliikkeeseen Pits Priiaan, missä toimintaa ja tuotteita esitteli **Marjo Sarmet**. Koska Vanhassa Raumassa kaikki oli sopivasti kävelymatkan päässä, kävimme katsomassa vielä Pyhän Kolminaisuuden kirkon rauniot. Paikan pitkä historia tuntui hiljentävän meidät hetkeksi. Mietimme mitä kaikkea kirkon vanhat kiviseinien jäänteet ovat kohdanneet vuosisatojen aikana. Ihmettelimme myös sitä, että paikka tuntui säästyneen ilkeivallalta ja sotkemiselta. Myöhemmin olemme ikäväksemme kuulleet uutisen paikkaa kohdanneesta tuhotyöstä.

Antoisan aamupäivän jälkeen oli ilo suunnata askeleet lounaspaikkaamme, mikä myöskin oli Vanhan Rauman alueella viehättävässä vanhassa rakennuksessa. Maukaan lounaan jälkeen oli aikaa shoppailulle ja putiikeissa kiertelylle. Päätimme kulttuuriretkemme vaikuttavaan Pyhän Ristin kirkkoon ja sen pitkään historiaan tutustuen. Fransiskaaneljestö rakensi kirkon aikoinaan luostarin yhteyteen ja on vihitty käyttöön v. 1512. Myöhemmin luostari lakkautettiin ja luostarikirkko jatkoi toimintaansa luterilaisena Pyhän Ristin kirkkona. Kirkko on vuodesta toiseen yksi suosituimmista käyntikohteista Raumalla.

Kotimatalle lähdimme Rauman merenrannan näkymiä katsellen. Rauma on kaunis kaupunki, johon oli ilo tutustua. Paljon kaunista ja vanhaa on säästetty jälkipolville nähtäväksi.

Matka oli mielenkiintoinen ja antoisa. Seuraavaa kohdetta odottaen...

TUULA ja MIRJA

Maatilojen varautumiskoulutusta Satakunnassa

MPK:n Satakunnan Koulutus- ja tukiyksikkö on järjestänyt vuosina 2012, 2015 ja 2016 maatilojen varautumiskoulutusta Satakunnan maaseutuelinkeinoviranomaisten eri yhteistoiminta-alueiden VAP-varatuille maataloustuottajille. Koulutukset on järjestetty yhdessä kaupunkien, Satakunnan ELY-keskuksen, Satakunnan Pelastuslaitoksen ja MTK-Satakunnan kanssa. Kankaanpään yhteistoiminta-alueella koulutus pidettiin 2012, Huittisten seudun yhteistoiminta-

alueella keväällä 2015, Porin yhteistoiminta-alueella syksyllä 2015 ja Rauman seudun yhteistoiminta-alueella keväällä 2016.

Koulutus sisälsi seuraavia aiheita:

Sotilaallinen maanpuolustus, aluetoimiston rooli, varautumisen yleiset asiat
Vaaralliset eläintaudit ja ympäristöriskit
Huoltovarmuus ja elintarvikehuolto
Maataloustuotanto, elintarvikehuolto poikkeusoloissa, VAP-viljelijän rooli

Maatalouden valmiussuunnitelma

Ajankohtaista maataloudesta

Energiahuolto poikkeusoloissa

Maatilojen paloturvallisuus, maatilojen tapaturmat ja niiden ennaltaehkäisy, sähköturvalisuus

Luennoitsijoina koulutuksissa oli eri alojen asiantuntijoita, kuten Lounais-Suomen aluetoimiston päällikkö everstiluutnantti **Sami Iso-Lauri**, Lounais-Suomen AVI:sta läänineläinlääkäri **Jani Soini**, Huoltovarmuuskeskuksen valmiusasiamies **Juha Mantila**, Satakunnan ELY-keskuk-

sen Maaseutuyksikön päällikkö **Pekka Antila**, MTK-Satakunnan toiminnanjohtaja **Markku Pärssinen**, Satakunnan Pelastuslaitoksen aluepalomestari **Veli-Matti Ryytänen**, ELY-keskusten ja TE-toimistojen valmiuspäällikkö **Tapani Rossi**, eri yhteistoiminta-alueiden maaseutupäälliköt ja kaupunkien energiayhtiöiden edustajat.

MATTI BÄRLING

Vaarana on se,
että tähän
jää koukuun.

Naisten ase- ja ampumakoulutuksessa koettiin onnistumisia

Naisten ase- ja ampumakoulutus -päivä Huittisten Mansikkamäen majalla 14.5.2016 sisälsi ammuntoa reserviläiskiväärillä sekä 5,56 mm:n ja 9 mm:n pistooleilla. Monipuolinen koulutuspäivä toteutettiin rastikoulutuksena ja välissä nautittiin maittäva lounas. Aamupäivästä kurssilaiset saivat myös kattavan paketin ampuma-aselainsäädännöstä sekä tietoa ammutaharrastuksen aloittamisesta. Edes harmaiden pilvien rapsauttelemat pisarat eivät lannistaneet

innokkaita kurssilaisia, joista kurssinjohtaja **Riitta Heikkilän** mukaan lähes 95 % oli ensikertalaisia.

– Vaarana on se, että tähän jää koukuun, Heikkilä naurahtaa kurssin aluksi. Neljättä kertaa kurssia vetävän Heikkilän mukaan kurssi on aina onnistunut hyvin ja kokemukset olleet erittäin positiivisia. Satakunnan koulutus- ja tukiyksikön yhteistyössä Huittisten seudun Reserviläiset Ry:n kanssa toteuttamalle kurssille oli kysyn-

tää, sillä se ilmoitauduttiin täyteen. Heikkilän mukaan naisten ampumakoulutukseen osallistuvat hakevat kokemuksia, ovat kiinnostuneita itse menemään armeijaan tai aloittamaan metsästysharrastuksen.

– Myös äiti-tytär -laatu aikaa on hyvä viettää kurssin parissa, Heikkilä hymyilee.

Ase- ja ampumakoulutuksesta toteutetaan myös jatkokoulutus, jossa uutena kurssilaisille tulee muun muassa haulikko. Lisäksi kurssilla ammutaan jo aikaisemmin kurssilaisille tutuiksi käyneillä aseilla. Heikkilän mukaan naisten ase- ja ampumakoulutus 2:een osallistuakseen tulee 1-kurssi olla suoritettuna tai harrastuneisuus muuten osoittaa, sillä ammunnan

teoriaa ja lainsäädäntöä ei enää käydä niin yksityiskohtaisesti.

– Kurssilla keskitytään vielä enemmän ampumiseen, kuin tällä peruskurssilla, kertoo Heikkilä.

Haastattelimme myös kurssilaisia **Eveliina Nurmea** sekä **Eveliina Raitiota**, jotka olivat tulleet Turusta asti kurssille. He halusivat saada uudenlaisia kokemuksia ja kartuttaa osaamistaan. Kumpikaan naisista ei ollut ampunut aikaisemmin.

– Olen kiinnostunut myös metsästysharrastuksen aloittamisesta ja naisten vapaaehtoisen asepalveluksen suorittamisesta, kertoo Nurmi.

– Olen aika kokeilunhaluinen, eikä tällaiseen ole aikaisemmin ollut mahdollisuutta. Aluksi jännitti todella paljon, mutta se meni äkkiä ohitse, kertoo Raitio.

Molempien mielestä parasta kurssilla oli reserviläiskiväärillä ampuminen, vaikka hauskaa oli ollut koko päivän ja uusia asioita tuli opittua.

– Nyt ymmärrän, minkä vuoksi armei-

jassa on tapana keksiä rakkauslauluja rynnäkkökiväärille. Kyllä sillä ampumien jäi päällimmäisenä mieleen, nauraa Nurmi.

– Ehdottomasti suosittelen kurssia kaikille, myös niille, jotka eivät usko ammunnan olevan oma juttu, kiteyttää Raitio ammuntopäivän fiilikset. Molemmat kokivat ylittäneensä itsensä ammuntatuloksissaan. Näin myös oli koko kurssin laita, joka suoriutui päivästä loistavasti, sillä kouluttajien mielestä kurssilaisten tulokset olivat äärimmäisen hyviä. Jokainen saikin päivän päätteeksi todistuksen ansiokkaasta suorituksestaan. Kurssilaiset antoivat kiitosta osaavista kouluttajista sekä hyvästä ilmapiiristä kurssilla.

– Kyllä se nyt taitaa olla niin, että meidän sydän jäi tuonne ampumaradalle, nauravat Raitio ja Nurmi lopuksi ja aikovatkin osallistua elokuussa järjestettävään jatkokoulutukseen.

HANNA-MAIJA RAITIO

Koulutuksen kurssikuva.: koulutukseen osallistui 23 naista.

PÄÄLLIKKÖPRAATAILEE

Lyyli- ja Isku-harjoitus onnistuivat

LYYLI 2016- harjoitus 15.-17.4. Lyyli 2016- harjoitus oli Lounais-Suomen aluetoimiston tilaama ”pääsotaharjoitus” Satakunnan- ja Varsinais-Suomen Paikallispataljooniin sijoitetuille avainhenkilöille. Harjoitus onnistui hieman karsittuna versiona suunnitelmien mukaan ja palaute reserviläisiltä oli hyvä. LYYLI-harjoitus oli suora jatkumo viime syksyn TYYNE-harjoitukseen. Harjoitus toteutettiin kokonaisuudessaan Porin Prikaatin Huovinrinteellä ja esitettyjen resurssien vähentyessä mm. tykistön tuliasemakurssi jäi pois. Harjoitus toteutettiin yhteistyössä Satakunnan- ja Varsinais-Suomen MPK-kouluttajien toimesta. Satakunnan ja Varsinais-Suomen Maakuntakomppaniat toteuttivat mm. harjoituksen aikana monipuoliset taisteluammunnat. LYYLI-harjoituksesta on tässä lehdessä kirjoitus toisaalla.

”ISKU” -harjoitus 1.-3.4. Satakunnan kevään tärkein harjoitus oli ”ISKU”-harjoituskokonaisuus 1.-3.4. Harjoitus toteutettiin kokonaisuudessaan Porin Prikaatin Niinisalon toimipisteessä ja sen yhteydessä toteutettiin yhteensä 10 MPK:n kurssia. Osallistujamäärä nousi vajaan 250 kurssilaiseen. Harjoituksen joh-

tajana toimi ansiokkaasti Satakunnan koulutus- ja tukiyksikön koulutuspäällikkö **Juha Niinikoski** ja harjoitusta valvoi vain yksi PorPr:n henkilökuntaan kuuluva henkilö Niinisalossa. Harjoitus muodostui seuraavista kursseista: Johdon-, Tarkka-ampuja 2-, Tarkka-ampuja 4-, Taso- ja mittaus- ja Johtamisen peruskurssi sekä Taisteluhätäensiapu-, Asutuskeskustaistelu-, Perinnease 1 ja 2 sekä Naisten sotilastaidot-kurssi. Vies- tikurssil toteutettiin yhdessä Pirkanmaan kotun kanssa. Harjoitukseen onnistui kaikin puolin hyvin, mutta muutamia kehitettäviä asioita vielä on. Maatalouden varautumisen-kurssi järjestettiin 8.4. Raumalla koulutuspäällikkö **Matti Bärlingin** johdolla maatalouden VAP-varatuille. Kurssista on juttu toisaalla tässä lehdessä.

Satakunnan KOTU on muuttanut NIINISALOON Satakunnan koulutus- ja tukiyksikkö on muuttanut Porista Eteläkauppatorilta Porin Prikaatin Niinisalon toimipisteeseen. Käyntiosoite on Varastotie 1, Rakennus 7, 38840 Niinisalo. Tervetuloa käymään! Kiitän tässä vaiheessa Reserviläispiirijä ja niiden johtoa sekä etenkin toiminnan-

Satakunnan KOTU

on muuttanut

Porin Prikaatin

Niinisalon

toimipisteeseen.

Käyntiosoite on

Varastotie 1,

Rakennus 7.

johtaja Taina Mäkitaloa erinomaisesta ja tuloksetkaasta yhteistyöstä. Vaikka emme toimi enää saman katon alla niin sähköpostit ja puhelinyhteydet pelaa, joten yhteistointamamme jatkuu edelleen mutkattomasti. Satakunnan vuoden 2017 kurssisuunnitelma on tehty. Kurssitarjottimella on 100 kurssia. Lounais-Suomen aluetoimis-

to on periaatteessa hyväksynyt kurssisuunnitelmamme, mutta lopulliset tarkennukset saamme elokuun alussa. Palaamme v. 2017 kurssisuunnitelmaan seuraavassa Karhu-julkaisussa syksyllä. MPK:n kurssikalenterista netistä www.mpk.fi, näet kaikki valtakunnassa tänä loppuvuonna toteutettavat kurssit ja tapahtumat.

Reserviläiset! Ilmoittautukaa kursseille ja tulkaa mukaan kehittämään omaa reserviläisuraanne liittymällä MPK:n koulutusputkeen. Viimeistään nyt on aika rekrytoida Satakunnan kotuun! Onnittelut lippujuhlapäivänä ylenneille ja palkituille!

Suomen suvi on pian parhaimmillaan. On kesälomille lähdön aika.

TOIVOTAN KAIKILLE SATAKUNTA LAISILLE MAANPUOLUSTAJILLE RENTOUTTAVAA KESÄÄ!

KIMMO TUOMI
Päällikkö
MPK Satakunta

Tarkka-ammunta 4 -kurssin tiedustelijat Pohjankankaalla. Varsinaisen tulitoiminnan lisäksi harjoiteltiin myös toiminnan suojaamista ja naamiointia. ”Röllipuvut” eivät ole parhaimmillaan avoimella hiekkakentällä.

SATAKUNNAN KOTU KURSSIT

KESÄ-SYKSY 2016

Muu sotilaallinen ja sotilaallisia valmiuksia palveleva koulutus

Heinäkuu

PorPr:n omaisten- ja kiltapäivä Niinisalo 08. — 09.07.

Elokuu

Reserviläispäivä Nakkila 06. — 07.08.

Taktinen Haulikko 2 kurssi Rauma 13. — 14.08.

Reserviläispäivä Lavia 13.08

Taktinen Pistooli 2 kurssi Pori 20. — 21.08

Naisten ase- ja ampumakoulutus 2 Huittinen 27.08

Vänrikkipäivä Säköylä 27.08

Syyskuu

Satakunnan maastopyörämarssi Niinisalo 10.09

Taktinen RK 2 kurssi Pori 17. — 18.09

Lokakuu

Testiammunta pistooli ja RK Pori 01. — 02.10

MP-5 kurssi Pori 08. — 09.10

SATMAAKK ampumakilpailu ja virka-apuharjoitus Säköylä 15. — 16.10

HONKA Fatterit soittoleiri Niinisalo 22. — 23.10

HONKA XVI Rauhanturvaseminaari Niinisalo 22. — 23.10

Vuoden 2017 suunnittelukurssi Niinisalo 29.10

Marraskuu

HONKA – harjoitus Säköylä 11. — 13.11

- Johdon kurssi
- Joukkueen taistelu (KASI-simulaattori)-kurssi
- Sovellettu asutuskeskustaistelu
- Tiedustelukurssi
- SATMAAKK kohteensuojaus
- Taajama tarkka-ampuja I

HONKA – harjoitus Niinisalo 11. — 13.11

- Johtamisen jatkokurssi
- Tulenjohton erikoiskurssi MPK:n kouluttajille
- Maavoimien taistelu 2015
- Tarkka-ampujakurssi 3
- Tarkka-ampujakurssi 5
- Tuliasema- ja viestikurssi
- Rauhanturvaajapäivä (Fatterit)

Taktinen aseenkäytön kouluttamisen jatkokurssi Pori 12. - 13.11

Suunnitteluharjoitus 2017 Satakunta 19.11

Kurssinjohtajien koulutus- ja vuosijuhla Pori 26.11

Varautumis- ja turvallisuuskoulutus VARTU

Elokuu

Varusmiesten liikenneturvallisuuskurssi Niinisalo 23.08.

Varusmiesten liikenneturvallisuuskurssi Niinisalo 24.08.

Syyskuu

Kunnan varautuminen Huittinen 01. - 30.09

Opiskelijan turvakurssi Rauma 01. - 30.09

SATAKUNNAN KOTU KURSSIT

KESÄ-SYKSY 2016

Seurakunnan henkilöstön turvallisuus Huittinen 01. — 30.09

Nuorten tutustuminen Puolustusvoimiin Säköylä 07. — 09.09

Opiskelijan turvakurssi Kokemäki 14.09

Naisten turvapäivä Rauma 24.09

Lokakuu

Seurakunnan varautuminen Rauma 01. — 30.10

Kunnan varautuminen Rauma 01. — 30.10

Seniorien turvakurssi Jämijärvi 01. — 30.10

Opettajien turvakurssi Huittinen 01. — 31.10

Seniorien turvakurssi Lavia 01. — 30.10

Seniorien turvakurssi Noormarkku 01. — 30.10

Kunnan varautuminen Ulvila 01. — 30.10

Marraskuu

HONKA Naisten kunnon kohotus Niinisalo 12. — 13.11.

Naisten Sotilastaidot kurssi koulutustau-olla Viidentien riste-yksen maastossa Hä-meenkankaalla.

Kurssilaisesta koulutuspäälliköksi

Satakunnan koulutus- ja tukiyksikön (KOTU) koulutuspäällikkönä toimii 47-vuotias porilainen yrittäjä **Juha Niinikoski**, joka on ollut Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen MPK:n toiminnassa mukana vuodesta 2004 lähtien. Satakunnan koulutus- ja tukiyksikön tehtävänä on päällikön apuna suunnitella ja toteuttaa kurseja sekä pitää yhteyttä satakuntalaisiin järjestöihin ja viranomaisiin.

Ennen koulutuspäällikön tehtävää hän on toiminut monenlaisissa tehtävissä. Niinikoski on toiminut yli 15 vuoden työuran aikana suvun linja-autoyrityksen palveluksessa erinäisissä tehtävissä. Yrittäjänä hän on tehnyt turvatekniikan asennuksia sekä maanrakennus- ja metsäurakointia.

Juha Niinikoskella on ollut pitkä tie kurssilaisesta kurssinjohtajaksi saakka. Niinikoski on hakeutunut koulutuspäällikön tehtävään koska hänellä on ollut halu omalta osaltaan viedä vapaaehtoista maanpuo-

lustusta eteenpäin. Koulutuspäällikön tehtävien myötä hänelle on avautunut aivan uusi näkökulma harjoitusten toteuttamiseen.

Harjoitusten suunnittelua ja taustatyötä – Suurin osa koulutuspäällikön työstä on harjoitusten suunnittelua ja muuta taustatyötä, tukipyynnöjen tekoa, materiaalien ja muonitusten tilauksia. Nämä ovat niitä käytännön tehtäviä, joiden tekeminen ei juuri harjoituksissa näy, paitsi jos niitä ei ole tehty. Kiireisin päivä on aina harjoitusta edeltävä perjantai, jolloin kuitataan varastolta materiaalit ja viimeistellään kaikki kuntoon kurssilaisia varten, Niinikoski toteaa.

Koulutuspäällikön työn määrä vaihtelee paljolti harjoituksen kurssimäärän ja sisällön mukaan. Isomman harjoitusviikon lopun valmistelut vievät aikaa useita päiviä ennen harjoitusta. Paljon on myös kontak-

ISKU-harjoituksen valmistelijat Niinisalossa Juha Niinikosken ja Matti Bärlingin johdolla; mukana mm. Aki Kuuri, Harri Tuominen, Jussi Sainio ja Pasi Rainiola.

tointia ja suunnittelua kurssinjohtajien ja kouluttajien kanssa.

Yhteistyö korostuu Niinikoski tekee yhteistyötä useiden eri toimijoiden ja henkilöiden kanssa.

– Kotu-yksikön päällikön kanssa käydään hallinnollisia asioita läpi ja alueupseerin kanssa tulee oltua paljon yhteydessä. Ehkä eniten yhteyttä pidetään kuitenkin

toteuttavan tahon eli väapeliryhmän ja kouluttajien/kurssinjohtajien kanssa. Toki kontaktointi puolustusvoimien varastojen ja henkilökunnan kanssa on ihan oleellisessa roolissa harjoituksia toteutettaessa, kertoo Niinikoski.

Niinikoskella on myös ajatuksia toiminnan kehittämiseksi. – Kehitettävää toki riittää ja vapaaehtoisessa kentässä toimijoita on. Koulutuksen jatkuva kehittäminen pa-

lautteiden, kurssinjohtajien ja kouluttajien ideoiden pohjalta vievät koulutusta aina parempaan suuntaan.

Kirjoittajat:
TAPIO MYLLYMAA, *Lehtori, KM Hyvinvointi ja terveys -osaamisalue, Satakunnan ammattikorkeakoulu sekä hoitotyönopiskelijat* JUHA NEIRAMAA, ANTTI RINTALAHTI ja SYRA SINERJOKI

Kiireisin päivä on
aina harjoitusta
edeltävä perjantai

LOUNAIS-SUOMEN ALUETOIMISTO

Hyvät Karhu-lehden lukijat!

Tätä kirjoittaessani on oma taipaleeni Lounais-Suomen aluetoimiston päällikkönä päättynyt. Olen saanut tehtävään määräyksen 1.6.2016 lukien Merivoimien esikuntaan henkilöstöosastolle. Aluetoimiston päällikön tehtävät on vastaanottanut everstiluutnantti **Aki Mustonen** kesä- ja heinäkuun ajaksi. Elokuun alusta päällikön tehtävät siirretään edelleen everstiluutnantti **Joni Lindemanille**, joka edustaa pidempää pysyvyyttä aluetoimiston johdossa.

Pääsyäni aikanaan aluetoimistoon ja vieläpä kotipaikkakunnalleni Turkuun oli usean vuoden määrätietoisien ponnistelun tulos. Näin haluan viestiä, että kun riittävästi jotain haluaa ja hoitaa jokaisen tehtävänsä hyvin – tavoitteet toteutuvat ennen pitkää. Voin omasta kokemuksesta todeta, että sanalasku ”minkä taakseen jättää sen edestään löytää” – pitää paikkaansa.

Tulekseni vuoden 2014 alussa Varsinais-Suomeen, tunsin olevani tervetullut. Minut otettiin erinomaisen hyvin vastaan. Edelleen vuoden 2015 alussa, aluetoimiston tehtäväkentän laajentuessa Satakuntaan, oli vastaanotto jälleen myönteistä ja tahto yhteistyöhön sekä toiminnan eteenpäin viemiseen oli kannustavaa. Tämä kertoi minulle vahvasta maanpuolustushengestä sekä siitä, että puolustusvoimien kanssa halutaan toimia yhdessä. Asetelma reserviin,

yhteistoimintaosapuoliin ja sidosryhmiin, jota aluetoimistossa oli vuosia rakennettu, oli kunnossa. Olen tuntenut saaneeni tehtäväni kaikissa vaiheissa mitä parhaan tuen reserviläisiltä, yhteistoimintaosapuolilta, sidosryhmiltä sekä ennen kaikkea Maanpuolustuskoulutusyhdistykseltä.

Aluetoimisto edustaa maakunnallisella tasalla puolustusvoimien alueorganisaatiota – paikallispuolustuksen kehyksessä. Kuten ymmärrämme, olemme me kaikki toistamme riippuvaisia ja vain yhdessä tekemällä menestymme tehtävienne toteuttamisessa – luonnollisesti vaikeissa tilanteissa yhdessä tekemisen vahvuus korostuu. Jaan ajatuksiani teille hieman syvemmin ”paikallispuolustuksen verkoston” näkökulmasta;

Paikallispuolustuksen ”viimeisen luokan” muodostavat paikallispataljoonan perustamiskeskukset, sodan ajan yksiköt sekä niitä tukeva esikunta. Olen saanut kokea sen uskomattoman voimavaran, jota reservissämme on. Kyky, tahto, sitoutuminen, oma-alotteisuus sekä valmius antaa perheeltä omaa aikaa maanpuolustuksen tehtäviin ovat eräitä niistä monista hyveistä, joita olen kokenut omien reserviläisteni kautta. Haluan antaa vilpittömät kiitokseni ja arvostukseni teille – on ollut etuoikeutettua toimia kanssanne. En epäröisi hetkeäkään lähteä kanssanne mihin tahansa tilan-

teeseen.

Reservin koulutuksen kautta rakentuu henkilöille ja joukoille osaaminen ja luottamus omiin kykyihin, joka on tietysti edellytys vaativien tehtävien toteuttamiseen. Paikallispuolustuksen koulutus nojaa lähes täysin vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen. MPK:n Lounais-Suomen maanpuolustuspiiri on osoittanut, miten suomalainen maanpuolustustahto organisoidaan ja kanavoidaan järjestyneeksi, tehokkaaksi sekä tulokselliseksi kumppanuudeksi. Malli, joka täällä on rakennettu, on ainutlaatuinen – tästä kiitos kuuluu maanpuolustuspiirin päällikölle, toimistolle, koulutuspiirille kuin tuki kaikille vapaaehtoiseen maanpuolustukseen sitoutuneille sadoille lounaissuomalaisille. Kysymys ei ole yksittäisten kurssien toimeenpanosta, vaan paikallispuolustuksen suorituskyvyn rakentamisesta niillä elementeillä, joilla se tosipai-kassakin toimisi. Meillä tässä on onnistuttu!

Sotilaallista tulokulmaa on hieman pintaraapaistu – mutta paikallispuolustuksen ”verkostossa” se ei riitä. Normaaliolojen häiriintyessä vakavasti on kysymys väistämättä kokonaisturvallisuudesta ja kosketuspinnasta koko yhteiskuntaan. Meidän viranomaisten välinen kyky yhteistyöhön, yhdessä tekemiseen ja toistemme tuntemiseen

Paikallispuolustuksen verkosto

rakentuu pitkälti suomalaiselle

maanpuolustustahdolle.

rakennetaan joka päiväisessä toiminnassa. On kysymys sitten poikkeusolojen suunnitelmavalmiudesta, harjoittelusta, koulutuksesta, varautumis- tai maanpuolustuskursseista – olemme tunnistanee tarpeet ja mahdollisuudet toistemme resurssien, osaamisen ja toimivaltuuksien hyödyntämiseen. On ollut luottamusta herättävää, kun poliisi ja pelastuslaitos on tukenut joukkojemme koulutusta muiden viranomaisten tuketehtäviin, AVIn ja ELYn kanssa olemme vieneet varautumisvalmiutta eteenpäin erinomaisin palauttein ja olemme perehtyneet toistemme tilannekuvan ja johtamisen järjestelyihin. Olemme oikeilla raiteilla, mutta emme ole vielä valmiita – työtä on paljon edessä.

Mutta mihin nuo edellä mainitut perimmältään liittyvät? Kysymys on viime kädessä Suomen elintärkeiden toimintojen ja kansalaisten elinmahdollisuuksien turvaamisesta kaikissa olosuhteissa - paikallispuolustus laajenee näin edelleen kuntiin ja elinkeinoelämän keskeisiin toimijoihin. Tästäkin osakokonaisuudesta haluan mainita erinomaisen yhteistyön alueemme kaupunkien, kuntien ja erityisesti satamien kanssa. On ymmärretty paikallisen puolustuksen verkottumisen välttämättömyys – on harjoiteltava yhdessä, oikeilla paikoilla ja oikeiden toimijoiden kesken. Viime vuodet ovat

osoittaneet että alueellamme tämä toimii. Paikallispuolustuksen verkosto rakentuu pitkälti suomalaiselle maanpuolustustahdolle. Maanpuolustustahtoa mitataan, siitä kirjoitetaan, puhutaan, sen varaan lasketaan jopa puolustusjärjestelmämme perusratkaisuissa. Mistä maanpuolustustahto syntyy? Oma kokemukseni on, että se perustuu ymmärrykseen omasta historiastamme, hyvinvointimme arvostukseen, haluun vaikuttaa omaan tulevaisuuteen sekä sellaiseen arvomaailmaan, jossa edelleen ymmärretään itsellä olevan vastuuta ja velvoitteita. Maanpuolustustahdon rakentumisessa on Varsinais-Suomessa ja Satakunnassa vahva perusta. Alueemme moninaisilla veteraaniyhdistyksillä, reserviläisyhdistyksillä, maanpuolustusyhdistyksillä, kiltapiireillä sekä eri perinneyhdistyksillä on vastuullinen tehtävä siirtää ymmärrystä ja perinteitä, valistaa, saattaa maanpuolustuksen ja kokonaisvarautumisen piiriin kansalaisia – erityisesti nuoria. On ollut avartavaa kokea, miten paljon maanpuolustustyötä Lounais-Suomessa tehdään. Vapaaehtoisesti, pyyteettömästi sekä suurella sydämellä. Arvoisat järjestöjen ja yhdistysten edustajat - arvokkaan työnne jäljet näkyvät reservissämme ja nuoressa ikäluokassa.

Hyvät reserviläiset ja maanpuolustus-toimijat – arvostan suuresti teidän jokaisen

panosta maanpuolustuksen hyväksi tehdystä työstä. Olen oppinut teiltä paljon ja tulen viemään tästä ajanjaksosta saamiani kokemuksia tuleviin tehtäviini. Kiitos luottamuksesta, yhteistyöstä ja ystävyydestä – toivon, että annatte samanlaisen tuen myös seuraaville aluetoimiston päälliköille!

Toivotan teille kaikille mitä parhainta kesää!

*Maanpuolustusterveisin,
Komentaja
SAMI ISO-LAURI*

Reserviläisretki Viroon

Minulle tarjoutui tuttavani kautta mahdollisuus lähteä touko-kesäkuun taitteessa Savonlinnan Reserviläisten järjestämälle retkelle Viroon. Koska edellisen reissuni kokemukset olivat sen verran positiivisia, halusin tarttua tilaisuuteen vaikken ihan tarkkaan tien-nytkään että mistä tällä kertaa oli kyse.

Reissu alkoi kuten moni muukin hyvä tarina, olutlasin ääreltä Järkäsaaren Nepalilaisesta ravintolasta. Mistään ruokailuhetkestä ei ollut kyse, vaan paikka nyt sattui olemaan satama-alueen ainoa auki oleva ravintola lämpimänä keskiviikkoiltana. Lyhyen merimatkan ja onnistuneen maihinnousun päätteeksi kirjauduimme sisään lähimpään hotelliin Tallinnan satamassa.

Tutustuminen miehitettyyn Tallinnaan ja sotahistoriaan

Ensimmäisen päivän agendaan kuului tutustuminen Tallinnan värikkääseen historiaan eri kansojen miehitysten aikoihin, joista konkreettisena muistutuksena löytyy museoksi muutettu tunneliverkosto. Itse tunnelit ovat toimineet osana milloin kenenkin hallitsijan puolustus- ja suoja-aseimia ja viimeisimmässä vaiheessa Neuvostomiehityksen aikaan kylmän sodan väestönsuojina. Tässä toimessa ne olivat todellista state-of-art luokkaa, ilmansuodatusjärjestelmineen.

Iltapäivän ohjelmaan kuului vierailu Paldiskissa sijaitsevaan Scoutspataljon joukko-osastoon, joka toimii Viron maavoimien mekanisoituna keihäänkärkenä sekä on ottanut osaa 2000-luvun merkittävimpiin sotilasoperaatioihin mm. Afganistaniin ja Irakiin.

Illemmalla pääsimme vierailemaan erään yksityishenkilön ylläpitämään museoon Orissaaressa, jonne oli kerätty erittäin vakuuttava kokoelma Viron suojeluskun-

nan historiasta sekä laaja kattaus erilaisista Virossa käytössä olleista ampuma-aseista. Joukossa oli joitain itsellenikin uusia kappuksia. Ilta huipentui Muhun saarelle paikallisen tilanomistajan tarjoamaan majapaikkaan grillikatoksineen ja saunoineen.

Perjantai aamupäivällä poikkesimme saksalais-venäläisellä hautausmaalla, jossa molempien toisen maailman sodan aikana kaatuneet on haudattu. Osa luonnollisesti jälkikäteen. Muistomerkit olivat vierekkäin samalla pihalla, eikä virolaiset kokeneet asiaa mitenkään jännitteellisenä. Nuorimmat sotilashautaan lasketut saksalaiset olivat vasta 17-vuotiaita. Hiljaiseksi veti...

Maanpuolustusta arvostetaan

Hautausmaan jälkeen vierailimme Saarenmaan Kaitseliitin päämajassa, jossa meille esiteltiin tiloja sekä kerrottiin heidän toiminnastaan. Saaren väkiluku on noin 35 000, joista aktiivisesti Kaitseliitiin kuuluu jopa 2% väestöstä. Tämän lisäksi tulee toinen 2% nuoriso-, nais- ja tukiosastojen

Miehitysajan metsälöytöjä Saarenmaalta.

vahvuudesta. Vertailun vuoksi, jos Suomen reserviläisistä olisi aktiivisia 2%, tarkoittaisi se että meillä olisi jo liki puolet sodanajan vahvuudestamme vaadettu, koulutettu ja varustettu valmiiksi. Saarenmaan sekä koko Viron erittäin korkea aktiivisuus kansan parissa johtuu meidän yhteisen itänaapurin viime aikaisista ennalta arvaamattomasta toiminnasta. Suomea se ei tietenkään koske, joten pelko pois...

Iltapäivällä kiersimme saaren muita nähtävyyksiä, kuten saaren eteläkärjessä sijaitsevalla entisellä rannikkotykistö- ja tutka-asemalla, jonne oli miehityksen jälkeen muutettu museoksi. Museossa oli muun muassa myös valtava määrä maasta löydettyjä aseita, joilla ei enää olisi muuta arvoa kuin koriste-esine. Silti omistajalle oli nap- sahtanut tuomio näiden hallussapidosta.

Antoisaa koulutusta Kaitseliitin tavalla

Illemmalla saimme museo- ja militariakiin- tiömme täyteen joten suuntasimme koh- ti Hiidenmaan saarta, jossa alkoi varustau-

Modernin sodankäynnin olosuhteet olivat harjoituksessa vahvasti esillä.

Paintball aseet olivat Kaitseliitin yhteistä omaisuutta, joita paikallisosastot saivat lainata.

tuminen sekä lähtö kohti matkan ytimenä toiminutta Kaitseliitin sotaharjoitusta. Harjoitusalueena toimi vanha miehitysaikainen rajavartiolaitoksen tukikohta. Aluksi käytiin läpi ihan perusasioita kuten asekäsittelykoulutusta, ryhmän ja tst-parin etenemistä Kaitseliitin tavalla. Heidän tekniikkansa pohjautuu pitkälti NATO-yhteensopivuuteen, ovathan he olleet osana puolustusliittoa ja treenanneet yhdessä muiden jäsenten kanssa jo yli kymmenen vuotta.

Harjoitus oli selkeästi painottunut TRA-toimintaan, joten harjoittelimme myös sisäänmenoja sekä liikkumista huoneistoissa. Koulutus oli erittäin antoisaa, sillä kouluttajana oli yksi parhaista. Soveltavassa osiossa teimme hyökkäys- ja puolustusharjoitteita sekä ryhmä- että joukkue- tasolla. Puolessa välissä vaihdoin AK4-rynnäkkökiväärit pois ja otimme tilalle paintball-kamat. Hyökkäysvaiheen lainalai-

suudet pysyivät suhteellisen samoina riippumatta kalustosta, eli kohdennettu tuliylivoima ja liike. Harjoituksen loppuklimaksi oli Suomalaisjoukkueen rynnäkkö kerrostaloon, jota puolusti virolainen raskaasti aseistautunut jalkaväkiryhmä. Kyllähän sen tietää miten siinä käy, lopulta siniristilippu nostettiin salkoon, ihan ylös saakka.

Noin vuorokauden kuluttua harjoitus oli suomalaisten osalta ohitse ja vuorossa olivat huoltotoimenpiteet. Hiidenmaan Kaitseliitin tuki oli erittäin antoisaa ja väki suhtautui positiivisesti läsnäoloomme. Tästä kuuluu iso kiitos Savonlinnan Reserviläisille, joiden pitkäaikainen yhteistyönsä kantaa tämän kaltaista hedelmää. Sekä tietysti unohtamatta paikallista opastamme, Hiidenmaan museon pitkäaikaista johtajaa ja paikallisen Kaitseliitin varapäälikk^ö **Urm**
Selirandia.

Kirjoittaja matkalla tulevaan, siellä jossain.

Lyylässä panssarintorjuntaa päästiin harjoittelemaan mm. kevyen kertasingon sisäpiipulla.

Lyyli testasi paikallispuolustuksen

MPK:n Lounais-Suomen maanpuolustuspiirin Lyyli 2016-harjoitus kokosi 1200 vapaaehtoista reserviläistä Huovirinteelle 15.–17. huhtikuuta. Viikonlopun pääte-
moja olivat perustaminen ja kohteensuojaus. Harjoitus toteutettiin puolustusvoimien Lounais-Suomen aluetoimiston tilauksesta ja oli kohdennettu Lounais-Suomen paikallisjoukkojen reserviläisille.

Perustaminen
kävi joutuisasti

Perustavat yksiköt harjoittelivat Lyylässä monipuolisesti. Viikonloppuna koulut-
duttiin mm. reagoimaan lukuisiin erilaisiin poikkeamatilanteisiin joukkojen perustamis-
sessa. Perustaville yksiköille asetettiin myös harjoituksellisista syistä aikataulullisia paineita perustamisprosessin läpiviennin suh-

teen. Osaavan henkilöstön turvin käsketyt joukkojen perustamiseen liittyvät tehtävät kyettiin lisähaasteista huolimatta kuitenkin täyttämään toivotulla tavalla.

Kalustokoulutuksesta
toimintaan

Lyyli oli jatkumoa viimesyksyiselle Tyyneharjoitukselle, jonka pääteema oli kalustokoulutus. Lyylässä päästiin kentälle toimimaan ja harjoittelemaan mm. lukuisia kohteensuojauksen tehtäviä, kuten partiointia ja ajoneuvon tarkastusta. Niin ikään sotilaalliseen viikonloppuun kuului myös puolustus- ja hyökkäysammuntoja, joissa vauhtia piisasi. Sunnuntaisessa taistelunäytöksessä päästiin aiempien sisäpiippuam-
muntojen asemesta ampumaan kovat kranaatit kevyellä ja raskaalla kertasingolla

Vierasdelegaatio
ja huipputason luennoitsija
Lauantai-iltapäivällä mm. Länsi-Suomen vapaaehtoisen maanpuolustuksen neuvot-

Perusteellista
ajoneuvo-
etsintää.

telukunnan jäsenistä koostuva vierasjoukko kiersi harjoituksen ja sai kattavan kuvan harjoituksesta. Mielenkiintoisella kierroksella innostuttiin paikoin jopa toimittajamaisella otteella kyselemään harjoituksessa omaa tehtäväänsä esitelleiltä vapaaehtoisilta näiden tunnelmista ja motivaatiosta ja puhuttavaa riitti.

Lauantai-illalla varuskunnan luentosali täyttyi kiinnostuneista kuulijoista, kun kapteeniluutnantti (res.), dosentti **Veli-Pekka Nurmi** puhui kokonaisturvallisuuden liittyvistä varautumisen haasteista ja oikeusvaltioperiaatteesta määrätyille harjoituksen osallistujille. Suomella on Nurmen mukaan kattavasti erilaisia turvallisuustilanteita tukeva lainsäädäntö, joskin puolustustilalaissa Nurmi näkee päivitettävää. Asiantunteva luento toi kokonaisturvallisuuden myös yksilön tasolle. Nurmen mukaan: ”Jokaisen tulisi käyttää kaukoviisautta eli miettii asioita etukäteen ja kehittää omaa valmiutta tilanteeseen kuin tilanteeseen, kuten Veikko Huovisen kirjan Havukka-ahon ajattelijakin teki.”

OLLI ALHO

Reserviläisten fyysisessä toimintakyvyssä parannettavaa

Pääesikunnan koulutusosasto on julkaissut ”Reserviläisten toimintakyky vuonna 2015” tutkimuksen. Tutkimukseen osallistui 792 reserviläistä. Tutkimus piirtää kuvan reserviläisten fyysisestä, psyykkisestä, sosiaalisesta ja eettisestä toimintakyvystä.

Tutkimuksen päätavoite oli selvittää, onko reserviläisten toimintakyky riittävä operatiivisiin tehtäviin ja onko se muuttunut verrattuna vuosina 2003 ja 2008 mitattuihin reserviläisiin. Tutkimuksen mukaan reserviläisten kunto ja toimintakyky on karkeasti samalla tasolla ja laskeva trendi on katkennut.

– Hyvässä lihaskunnossa on yli puolet tutkituista reserviläisistä, tiivistää koulutuspäällikkö prikaatikenraali **Jukka Sonninen** tulokset ja jatkaa: – Puolet reserviläisistä saavutti kestävyyskunnossa sotilastehtävissä tavoiteltavan tason. Puolustusvoimat käynnistää nyt jatkotyön: sotilaan tehtäväkohtaiset kuntovaatimukset kuvataan, avaintehtävistä aloittaen.

Puolet reserviläisistä saavutti

kestävyyskunnossa sotilastehtävissä

tavoiteltavan tason.

Tutkimuksen tukemana Puolustusvoimat määrittää minimivaatimukset fyysiselle toimintakyvylle eri sodanajan tehtäviin. Vaatimukset otetaan käyttöön 2017 alkaen asteittain. Reserviläiset tulee sijoittaa tehtäväkohtaisten vaatimusten mukaan sodanajan operatiivisiin joukkoihin huomioiden riittävä yksilön toimintakyky ja osaaminen.

Samanaikaisesti Puolustusvoimat jatkaa reserviläisten ja kansalaisten fyysisen toimintakyvyn tukemista muun muassa tarjoamalla marsmars.fi kuntotestit ja harjoitusohjelmat kaikille käyttöön.

Tutkimukseen osallistui 792 vapaaehtoista reserviläistä kertausharjoituksissa vuoden 2015 aikana. Tutkimus toteutettiin yhteistoiminnassa Pääesikunnan koulutusosaston, Jyväskylän Yliopiston, Maanpuolustuskorkeakoulun, Sotilaslääketieteen keskuksen, ja UKK-instituutin kanssa. Tutkimukseen osallistui lisäksi edustajia Puolustusvoimien tutkimuslaitoksesta, Helsingin yliopistosta, Lapin yliopistosta ja Itä-Suomen yliopistosta. Tutkimuksen tieteellisenä johtajana toimi Jyväskylän yliopiston liikuntabiologian laitoksen professori **Heikki Kyröläinen**.

Reserviläisten fyysistä kuntoa ja terveyskäyttäytymistä on Puolustusvoimissa tutkittu aiemminkin. Vuoden 2015 tutkimuksen tulokset ovat vertailtavissa 2003 ja 2008 tutkimuksiin. Puolustusvoimissa on reserviläisten toimintakykyä tutkittu myös vuosina 1977, 1983–85 ja 1993–1994. (puolustusvoimat.fi)

Quo Vadis, reserviläinen?

Reserviläisten fyysisessä kunnossa on paljon parannettavaa eikä asiantilan parantaminen vaadi kohtuuttomia uhrauksia. Sähköinen kuntokortti auttaa liikunta-aktiivisuuden seurannassa.

Puolustusvoimat on yhdessä yhteistyökumppaneidensa kanssa tutkinut reserviläisten toimintakykyä ja terveyskäyttäytymistä vuodesta 1977 lähtien. Uusimpaan, vuonna 2015 toteutettuun tutkimukseen osallistui lähes 800 vapaaehtoista, 20–34-vuotiasta reserviläistä. Mittaukset ja kyselyt suoritettiin seitsemän kertausharjoituksen yhteydessä. Tutkimuksen tarkoituksena oli mitata ja arvioida edustavalla otoksella reserviläisten fyysistä kuntoa ja terveyttä sekä arvioida, onko reserviläisten fyysinen toimintakyky riittävä suunniteltuihin operatiivisiin

tehtäviin. Tutkimuksen tulokset hapenottokyvyn osalta ovat huolestuttavia. Sotilaiden kestävyyskunnan minimimitavoitetason saavutti alle puolet tutkituista reserviläisistä. Maksimaalinen hapenottokyky oli erinomainen vain kahdella prosentilla testatuista, ja useampi kuin joka kymmenes oli heikkokuntoinen. Ensilukemalla hätkähdyttävän tutkimustulos on se, että liikkuvaan sodankäyntiin soveltuvia reserviläisiä oli vain 14 prosenttia tutkituista. Puolustusvoimien koulutuspäällikkö, prikaatikenraali **Jukka Sonninen** ei ole tutkimustuloksesta huolissaan. Hänen mukaansa liikkuva sodankäynti tarkoittaa rynnäköjääkäreitä. Tähän tehtävään 14 prosenttia reserviläisistä on paljon, ja he täyttävät hyvin puolustusvoimien tarpeen (KSML 28.5.2016).

Arto Ahokas

Ylikersantti Sauli Saarisen vauhdikas maalintulo ResUL:n ampuvasuunnistuskilpailuissa.

Himoliikkuja ja sohvaperunoita Vaikka reserviläisten kestävyyskunto näyttäisikin olevan retuperällä, on heidän lihaskuntonsa varsin hyvällä tasolla. Lihaskunnan osalta vähintään hyvän tuloksen saavutti 46-75 prosenttia tutkituista.

Vuoteen 2008 verrattuna reserviläisten kunto ei ole heikentynyt. Kestävyyskunnan heikentyminen näyttäisi pysähtyneen. Keskimääräinen lihaskunto on joiltain osin jopa hieman parantunut.

Toivottavasti pohja on nyt saavutettu ja suunta tulevaisuudessa tutkimuksissa on ylöspäin.

Noin kolmasosa reserviläisistä liikkuu runsaasti eli kolme kertaa viikossa tai useammin ja noin viidesosa ei juuri lainkaan. Reserviläiset näyttävät jakaantuneen kahteen leiriin: himoliikkujiin ja sohvaperunoihin. Myönteistä tutkimustuloksissa on se, että liikuntamotivaatio oli suurella osalla hyvä ja liikuntamääräkin oli suurempi kuin aiemmissa tutkimuksissa.

Vuoden 2015 tutkimuksen yleinen johtopäätös on, että fyysisen toimintakyvyn osalta alle puolet reserviläisistä on sijoituskelpoisia sodanajan tehtäviin. Puolustusvoimien tulisinakin jatkossa sijoittaa reserviläiset sodanajan operatiivisiin joukkoihin tehtäväkohtaisten vaatimusten mukaisesti huomioiden riittävä yksilöllinen toimintakyky ja osaaminen.

Monipuolinen liikunta kehittää Suomalaisille tutun UKK-instituutin liikuntapiirakan mukaan aloittelijalle ja terveysliikkuja riittää reipas liikunta vähintään kaksi ja puoli tuntia viikossa. Tottunut ja hyväkuntoinen liikkuja tarvitsee kuntosaa kohentamiseksi rasittavampaa liikuntaa, mutta hänelle riittää puolet vähemmän eli

vähintään tunti ja 15 minuuttia viikossa. Rasittavuudeltaan erilaisia liikuntatapoja voi yhdistellä oman kuntonsa mukaan. Liikunta on hyvä jakaa usealle, vähintään kolmelle, päivälle viikossa ja sen pitäisi kestää vähintään kymmenen minuuttia kerrallaan. Kestävyysliikunnan lisäksi kaikki tarvitsevat lihaskuntoa parantavaa sekä tasapainoa ja liikehallintaa kehittävää liikuntaa vähintään kaksi kertaa viikossa. Säännöllinen venyttely ylläpitää liikkuvuutta. Fyysisen kunnan kohottaminen ei siis vaadi kohtuuttomia uhrauksia.

Liikunta on paitsi hauskaa myös helppoa. Nyt jo edesmennyt kirjailija Veikko Huovinen neuvoi meitä liikkumaan seuraavasti: *”Heti alussa heitetään toinen jalka eteen ja välittömästi toinen jalka taas sen eteen. Yhä uudestaan ja uudestaan. Näin taival tahtuu...”*. Hyvät neuvot ovat usein hämmästyttävän yksinkertaisia.

Heikko fyysinen kunto on suuri kansanterveydellinen, mutta myös yhteiskunnallinen ja kansantaloudellinen ongelma. Heikkoon kuntoon liittyy usein ylipaino. Reserviläistutkimuksessa kolmannes tutkituista oli ylipainoisia, ja useampi kuin joka kymmenes oli lihava. Turhaan ei puolustusvoimien entinen komentaja nimennyt läskiä puolustusvoimienne pahimmaksi viholliseksi.

Kuntokortti käyttöön Reserviläisten on syytä muistaa, että sodanajan puolustusvoimat muodostuu yli 95-prosenttisesti asevelvollisista reserviläisistä. Siksi ei ole lainkaan yhdentekevää, missä kunnossa reserviläisemme ovat. Liikunta-aktiivisuuden seurannassa erinomainen työkalu on sähköinen kuntokortti, joka löytyy Reserviläisurheiluliiton internet-sivulta osoitteesta resul.fi. Haastankin kaikki reserviläisyhdistysten jäsenet ottamaan sähköisen kuntokortin käyttöönsä.

JOUKO HYPPÖNEN
Kirjoittaja on Keski-Suomen Reserviläispiirin puheenjohtaja sekä Reserviläisliiton ja Reserviläisurheiluliiton hallituksen jäsen.

(Väliotsikot toimituksen)

KUTSU LIITON JÄSENILLE SEURALAISINEEN

Suomen Reserviupseeriliitto ^{85v}

85-vuotisjuhlan päätapahtuma järjestetään perjantaina 5.8. Haminassa, Reserviupseerikoululla.

Liiton omien tapahtumien ja Haminan nähtävyyksien lisäksi päivän ohjelmassa on Hamina Tattoon marssishow, johon liiton jäsenillä on mahdollisuus hankkia lippuja edulliseen jäsenhintaan.

Tervetuloa juhlimaan kanssamme 85-vuotiasta Suomen Reserviupseeriliitto!

LISÄTIEDOT WWW.RUL.FI | LIPUT LIPPUPALVELUN LIPPUKAUPAT

ResUL:n parisprinttiampumasuunnistus- ja ampumasuunnistuskilpailu Laviassa

Noormarkun Seudun Reserviupseerikerho ry ja Noormarkun – Ahlaisten Reserviläiset ry. saivat yhteisvastuullisesti ResUL:n parisprinttiampumasuunnistuskilpailun ja henkilökohtaisen ampumasuunnistuskilpailun järjestelyvastuun vuodelle 2016. Kisapäiväksi määräytyi lauantai 30.4.2016. Ajankohdasta riippuen em. kaksi kilpailua järjestettiin ResUL:n säännöistä poiketen saman päivän aikana. Koska päivä oli vapun aatto, järjestäjillä oli pieni pelko, mitä se vaikuttaa osallistujamääriin. Tämä pelko osoittautui aiheettomaksi.

Kilpailu järjestettiin entisen Lavian kunnan, nyk. Porin kaupungin alueella sijaitsevalla Lavian Metsästysseuran ja Lavian reserviläisjärjestöjen isännöimällä ampu- maradalla, jonka ympäristöstä oli olemassa suunnistuskartta jo entuudestaan.

Kisan osalta pidettiin neljä järjestelytoimikunnan kokousta. Ensimmäinen ns. organisaation perustamiskokous pidettiin 5.11.2015 Noormarkussa.

Sopiva maasto

Maasto oli osittain avokalliomaastoa ja juuri sopivan mukavaa tämän kaltaiseen kilpailuun. Pahimmat tiheiköt ratamestari oli osannut kiertää oikeanlaisella ratasuunnittelulla. Kartta vaati jonkin verran päivitystä tähän tapahtumaan, josta sovittiin paikallisten suunnistusseurojen kanssa (Kankaanpään Suunnistajat ja Länsi-Lavian Loiske).

Ilmoittautumisaika kilpailuun päättyi 15.4.2016. Jälki-ilmoittautuminen oli mahdollista. Pääsääntöisesti ilmoittautuminen tapahtui määräaikaan mennessä mutta monet piirit ilmoittivat vain joukkueen parisprinttiin, eivät kilpailijoiden nimiä siinä yhteydessä. Sitten kun nimiä viime hetkellä

alettiin tiedustella, niitä tuli mutta niidenkin osalta tuli aivan viimehetken muutoksia vielä kilpailua edeltävän päivän iltana. Tämä aiheutti päänvaivaa sekä lähtölistojen tulostuksen suhteen että niiden pudotamista nettiin. Myös siinä tuli pientä hämminkiä, kun mistään säännöistä ei löytynyt tietoa, mikä on parisprinttijoukkueen osallistumismaksu ja kutsussa se oli mainittu hieman epäselvästi. Maksuksi määriteltiin sama kuin muidenkin yhdistelmälaajien parisprinttijoukkueiden maksu eli 35 €/joukkue. Maksu on jotenkin mielestäni hieman pieni huomioiden kartta, kohdistustaulut, ym. kulut ko. kisassa.

Kilpailuun ilmoittautui 24 parisprinttijoukkuetta ja 64 kilpailijaa henkilökohtaiseen kilpailuun. Osa kilpaili kilpailun ulkopuolella, koska eivät edustaneet mitään maanpuolustusjärjestöä eivätkä siten ole mukana ResUL:n tuloksissakaan.

Saumatonta yhteistoimintaa

Kilpailussa käytettiin mekaanisia taululaitteita. Pääosin nämä saatiin lainaksi Porissa toimivalta mm. ampumahiihtoa ohjelmasaan pitävältä Ahlaisten Urheilijoilta, jotka jouduttiin kuljettamaan Laviaan. Kaikkiaan kilpailussa oli käytössä 14 taululaitetta.

Koska käytössä oli metsästysseuran 75 m:n hirviammuntarata, jouduttiin 50 m:n etäisyydelle tauluista rakentamaan ampu- mapenkka paikalle tuoduista sahanpuruista.

Kilpailun suojelijaksi oli kutsuttu eversti **Olavi Rajala** Kankaanpäästä.

Teknisenä asiantuntijana toimi **Markku Joensuu** Kankaanpäästä. Hän vastasi myös kartan ajantasaistamisesta.

Ratamestaritoiminta oli ulkoistettu paikkakunnalla asuvalle Länsi-Lavian Loiske- ketta edustavalle **Matti Aholle**, joka suoriutui työstään loistavasti. Radat saivatkin mo-

nelta kilpailijalta erityiskiitokset. Kaikkiaan metsässä oli 24 rastia. Sprinttirateja oli kaksi, eri radat siis ensimmäiselle ja toiselle osuudelle. Radan pituus oli 2,0 km. Henkilökohtaisessa kilpailussa oli kuusi eri rataa, ratapituuksien vaihdellessa 5,8–1,7 kilometrin välillä.

Järjestäjien taholta oli mukana kaikkiaan 20 toimitsijaa, joista kymmen toimi ampumaradalla ammunnan valvojina ja sakkojen kirjaajina. Toimitsijat jakaantuivat tasan kummallekin järjestelyvastuussa olevalle yhdistykselle (10+10).

Kilpailupäivän aikataulu osoittautui riittävaksi ja toimivaksi. Sprinttikilpailun kohdistusammunta oli 8.45–9.45 välisenä aika. Heti kohdistusammunnan jälkeen pidettiin lyhyt kilpailuselostus. Lähdöt tapahtuivat eri sarjojen välillä viiden minuutin välein. Ensimmäinen lähtö oli 10.00, jossa lähetettiin sarjat H ja D, 10.05 lähti sarjat H80 ja H100 ja 10.10 sarja H120. Lähdön jälkeen ampumapaikalla oli säpinää mutta taulumäärä osoittautui riittäväksi eikä kenenkään tarvinnut odottaa ampumisvuoroaan. Kilpailu oli klo 11.00 mennessä suoritettu kaikkien kilpailijoiden osalta.

Onnistunut kisapäivä

Kisojen varsinainen avajaistilaisuus oli 12.00, joka aloitettiin lipunnostolla ja kisahartaudella. Kisahartauden piti Noormarkun seurakunnan kappalainen, sotilaspastori **Tapio Hietalahti**. Myös kilpailun suojelija eversti Olavi Rajala piti lyhyen puheen. Tässä yhteydessä pidettiin myös lyhyt kilpailuselostus.

Kilpailua seuraamaan oli kutsuttu avajaistilaisuudesta alkaen myös kutsuvieraita, joita olivat Satakunnan reserviläispiirien toiminnanjohtaja, paikallisten reserviläisyhdistysten, metsästysseuran ja urheiluseuran puheenjohtajat sekä metsästysmajan isäntä.

Kilpailukeskuksessa pesupaikkana naisilla oli metsästysmajan sauna ja miehille tuotiin lämmin pesuvesi säiliöautolla.

Kilpailijoiden lähettäminen maastoon kesti kokonaisuudessaan noin tunnin ja viimeinen kilpailija saapui maaliin noin klo 16 aikoihin. Palkintojenjako aloitettiin klo 16.15 parisprinttiampumasuunnistuksen osalta ja jakoa jatkettiin välittömästi henkilökohtaisen kilpailun palkintojen osalta.

Kilpailun ravintolatoiminta oli ulkoistettu paikalliselle Länsi-Lavian Loiskeen

naisjaostolle, joka tottuneesti valmisti kilpailupäivän aikana tarjotun lounaan (liha-keitto). Seitsemän euron keittoannoksella vatsa täyttyi sopivasti. Myös kahvia ja voileipiä oli tarjolla kisaravintolassa tarjolla.

Kilpailukeskuksen purku aloitettiin ampumataulujen purkamisella välittömästi kun viimeinen ampuja oli suorituksensa tehnyt. Kilpailukeskus oli entisellä mallillaan klo 18.00 mennessä.

Haastattelin noin kymmentä kilpailijaa kilpailupäivän kuluessa, kysymällä kommentteja ja mahdollisia parannusehdotuksia. Joidenkin mielestä parsprinttikilpailussa olisi voitu käyttää varapatruunoita ampumahiihtoviestin tapaan. Henkilökohtaiseen kilpailuun naisille kaivattiin D40 sarjaa muiden naistensarjojen D ja D50 lisäksi.

Yleisesti ottaen kilpailijat olivat erittäin tyytyväisiä kilpailupäivään ja pitivät molempia kilpailuita hyvinä ja kannatettavina kilpailumuotoina ResUL:n lajikirjossa jatkossakin. Kilpailupäivää siivitti hyvin kaunis keväinen ja aurinkoinen ja lähes tyyni sää lämpötilan ollessa noin +13 astetta, joka sekin osaltaan kohotti mukavasti vapunaaton tunnelmaa kisakeskuksessa.

Koko järjestelykoneisto oli koko päivän ajan täystyöllistetty mutta siitä huolimatta molemmat kilpailut kokonaisuutena sujivat varsin ongelmitta sekä aikataulullisesti ja järjestelyiltään, johon mielipiteeseen monilla korvapareilla kuultuna yhtyi varsin monet kilpailijat.

Kiitän tässä yhteydessä vielä kerran lämpimästi sekä kaikkia kilpailuun osallistuneita kilpailijoita että työssään erinomaisesti onnistuneita toimitsijoita.

ARTO AHOKAS

kilpailun johtaja

Tulokset netissä osoitteessa resul.fi/tulos/ampumasuunnistus

Kymmenen toimitsijaa tekivät pitkän päivän ampumaradalla ammunnan valvojina ja sakkojen kirjaajina. Kiivasrytmisessä kisassa suorituksia kirjattiin samanaikaisesti pysty- ja makuupaikoilla

Ikinuori Päijät-Hämeen majuri Esko Ranta pystyammunnassa

Ampumapaikalla oli säpinää mutta taulumäärä osoittautui riittäväksi eikä kenenkään tarvinnut odottaa vuoroaan.

Arto Ahokas

Satakunnan SRA-piirimestaruuksista ammuttiin Raumalla 22.5.

Mona Nordberg

Olet palannut tukikohtaan partioehtävästä. Luonto kutsuu kovintakin miestä. Nurkan taakse men-
näksesi et ajatellut tarvitsevasi asetta, mutta kun käsky on käsky, nappaat haulikon mukaan. Astuessasi
ulos kiroat: ”Vihollinen on täällä!” Odotat suojan takana ja avaat tulen, kun vihollinen on ase-
en vai-
kutusetäisyyden sisällä.

Olet tutkimassa vihollisen kaatuneita, kun vahvistukset saapuvat yllättäen paikalle. Kivääri jäi lii-
an kauas, joten turvaudut pistooliin.
Lähtöasento kädet maassa olevalla karttalaukulla, peukalot koskettaen merkittyjä kohtia. Ase la-
dattuna ja varmistettuna kotelossa. Äänimerkistä tuhoat viholliset alueelta A.

Olet poistunut luvatta vartiopaikaltasi luonnolliselle tarpeellesi. Lopetettuasi huomaat vihollis-
sen partion lähestyvän bunkkeriasi. Tuhoat nämä viholliset välittömästi. Tämän jälkeen haluat
takaisin lämmitettyyn, «turvalliseen» bunkkeriisi. Siirryt ripeästi bunkkerit luo, avaat oven pai-
nonapista ja asetut ripeästi tuliasemaan, josta huomaat vihollisen BMP-2 vaunun siirtyvän sivuun
jätettyään partion bunkkerin etumaastoon. Teet tarvittavat toimenpiteet.

Vitos-rastin odotusalue, josta ei auringon suojaa löytynyt. Takana näkyy aseenkäsittelyalue, joka mer-
kattu selkein nauhoin ja taululla johon voi tehdä tähtäilyharjoituksia.

Ensimmäistä kertaa järjestettiin Rauman Kuivassuon Ampumakeskuksessa 20. -22.5.2016
Satakunnan piirin Sovelletun Reserviläisammunnan piirimestaruuskilpailut. Kilpailut
toimivat samalla SM-karsintakilpailuna, jonne Satakunnalla on neljä RES -paikkaa ja kaksi
RUL -paikkaa. SM-kilpailut 2016 pidetään elokuussa Nurmeksen Sotinpurossa.

Perjantaina talkootyö aloitettiin jo aamupäivällä ratojen kasaamisella ja varmistettiin, et-
tä kaikki tarvittavat tavarat ovat kasassa pelipaikalla. Porukkaa parveili omien aikataulujen
mukaan radalla aamuyhdeksästä aina iltayhdeksään, mutta kaikki saatiin kuin saatiinkin val-
miiksi. Ratamestari kiersi kaikki radat tarkastaen että ne vastaavat suunniteltua kuvausta ja
ovat mahdollisimman tasapuolisia kaikille kisaajille. Illan aikana ulkopuolisia radalle tulijoita
jouduttiin käännättämään pois radalta, kun eivät olleet uskoa että näin laajamittaisia kisoja
oikeasti järjestetään ja että kaikki radat olivat käytössämme.

Lauantai-aamulla yhdessä koko toimitsijaporukka kiersi vielä kaikki radat tarkastaen huo-
maako kukaan mitään korjattavaa, huomautettavaa ja että kaikki rakenteet ovat toimivia, se-
kä kestäviä. Tämän kierroksen jälkeen kilpailunjohtaja Harju piti pieni priiiffin, miten ede-
tään ja sitten ammuttiin toimitsijoiden kilpailut. Ampuvia toimitsijoita oli lopulta 20 paikal-
la. Samalla kaikki paikalle päässeet avustajat, paikkaajat ja taulujen nostajat näkivät, mihin
olivat lupautuneet mukaan. Tähän työhön saimmekin kiitettävästi reserviläisiä, jotka eivät
itse osallistuneet kisaan, vaan halusivat tulla tutustumaan lajiin ja viettämään aikaa yhdessä.
Mikä olisikaan parempi paikka tutustua lajiin, kuin itse kilpailut aitiopaikalta.

Sunnuntaina virallisena kilpailupäivänä oli peräti 52 ampujaa valmiina tositoimiin heti
aamulla kello yhdeksän. Porukka jaettiin viiteen ryhmään ja annettiin kaikille aloitus rastit.
Rasteja oli kuusi, joista kaksi pistoolia, kaksi kivääriä ja kaksi haulikkoa. Rastit 3 kivääri ja 4
pistooli oli yhdistelmänä eli ammuttiin kerralla peräkanaa molemmat, vaikka tiedettiin siitä
tulevan pienimuotoinen pullonkaula päivän kulkuun. Tähän ratkaisuun ajaututtiin ympäris-
töluvan määräämien ratarajoitusten vuoksi.

Yleiskilpailun voiton vei **Jari Sievänen** (Rauman RUK) ja joukkue kilpailun Rauman Re-
serviläiset joukkueella **Bragge Olli-Pekka**, **Erola Kimmo** ja **Vanne Tomi**. Piirin SM-paikat
menivät RES puolella Bragge Olli-Pekka (RauRes), Erola Kimmo (RauRes), **Yliluoma Kal-
le** (Noormarkun-Ahlaisten Res) ja **Wikman Jani** (Harjavallan Res). Upseerien kaksi paikkaa
sai Sievänen Jari (RauRUK) ja **Kause Olli** (Porin RUK). [Yleiskilpailun tuloksia sivulla 44.](#)

Kaiken kaikkiaan kilpailuissa oli 72 osallistujaa. Kilpailijoita saapui paikalle myös Sata-
kunnanpiiriin ulkopuolelta mm. Turusta, Salosta ja Kangasalalta.

Aurinkoinen ja lämmin ilma suosi kilpailua, vaikka säätietojen mukaan piti olla sateista il-
maa koko viikonlopun. Muutamilta auringon polttamilta ihovaurioilta ei välttytty, mutta on-
neksi ei mitään muuta sattunut. Lääkintälaukkua, eikä lääkintämiestä tarvittu kisojen aikana.

Sanoisin, että raumalaiset voivat olla ylpeitä itsestään, koska hyvässä yhteistyössä ja ajoissa
aloitetun suunnittelun ja palaverien avulla saatiin kaikki sujumaan mutkattomasti. Kaiken-
laista ostettavaa kertyikin ennen kilpailua ostoslistalle. Näin isoja kisoja ei aiemmin ole pi-
detty Raumalla, niin huomattiin vähän kaikkea puuttuvan aina ruuveista kirjoituslustoisiin.
Haluamme vielä kiittää kaikkia kilpailuun osallistuneita hyvästä kisahengestä ja kaikkia toi-
mitsijoita ja avustajia, jotka saapuivat paikanpäälle luomaan hyvää reserviläishenkeä talkoo-
työn merkeissä. Lisäksi haluamme kiittää Sissos-myymälää hyvästä yhteistyöstä ja tavarapal-
kinnoista.

Satakunnan piirikilpailun järjestelyistä vastasi Rauman Reserviläiset yhdessä Rauman Re-
serviupseerikerhon kanssa.

Satakunnan reservipiirien pistoolikilpailut

Katinkurun ampumakeskus Pori 28. 05.

Jaana Välimäki

Taulut ovat kääntyneet. Pika-ammunnassa taulut ovat esillä 10, 8 ja 6 sekuntia.Tänä aikana ase nostetaan valmiusasennosta tauluja kohti ja ammuntaan viiden laukauksen sarja. Kukin aika käsittää siis neljä viiden laukaksen sarjaa. Sarjojen välissä tulokset kirjataan.Aseena on .22-kaliberin urheilupistooli.

Isopistooli

H			
1. Petri Viitala ylil.	Rauman Res.Ups	264 + 258	522
2. Mikko Lammi vm.	Harjavallan res.	243 + 253	496

H50			
1. Olli Söderlund korpr.	Rauman res.	260 + 273	533
2. Simo Saarenmaa alik.	Rauman res.	263 + 268	531
3. Juha Mankonen alik.	Rauman res.	258 + 256	514
4. Petri Ranta ltn.	Ulvilan Res. Ups.	239 + 271	510

H60			
1. Juhani Ristilä ylik.	Porin Res.Au.	256 + 259	515
2. Heikki Helassalo kers.	Rauman res.	246 + 236	482

H70			
1. Tuomo Valtonen ylik.	Rauman res.	258 + 268	526

Joukkue H50: Rauman Reserviläiset 1590
(Simo Saarenmaa 531, Olli Söderlund 53 ja Tuomo Valtonen 526)

Kilpailun johtaja Raimo Suominen, ammunnan johtaja Lauri Lauste, tuomarit/tulospalvelu Hannes Frigård, Jaana Välimäki ja Heidi Suominen

Pienoispistooli

H			
1. Mikko Lammi vm.	Harjavallan res.	258 + 278	536
2. Teemu Saari pion.	Harjavallan res.	256 + 271	527

H50			
1. Simo Saarenmaa alik.	Rauman res.	285 + 276	561
2. Olli Söderlund korpr.	Rauman res.	274 + 286	560
3. Juhani Lukka kapt.	Ulvilan Res.Ups.	272 + 276	553
4. Juha Mankonen alik.	Rauman res.	254 + 276	530
5. Ari Aittamäki alik.	Porin Res.Au.	260 + 247	507
6. Petri Ranta ltn.	Ulvilan Res. Ups.	221 + 239	460

H60			
1. Heikki Helassalo kers.	Rauman res.	255 + 244	499
2. Juhani Ristilä ylik.	Porin Res.Au.	228 + 260	488
3. Jouko Velhonoja alik.	Noormarkku-Ahl.	242 + 235	477

H70			
1. Tuomo Valtonen ylik.	Rauman res.	277 + 275	552
2. Lasse Nummi maj.	Porin Res.Ups.	234 + 263	497

Joukkue H50: Rauman Reserviläiset 1673
(Simo Saarenmaa 561, Olli Söderlund 560 ja Tuomo Valtonen 552)

Pika-ammunta

H			
1. Petri Viitala ylil.	Rauman ResUps	182+182+186	550
2. Mikko Lammi vm.	Harjavallan res.	178+177+186	541

H50			
1. Olli Söderlund korpr.	Rauman res.	183+187+185	555
2. Simo Saarenmaa alik.	Rauman res.	173+184+186	543
3. Juhani Lukka kapt.	Ulvilan Res.Ups.	186+183+169	538
4. Juha Mankonen alik.	Rauman res.	186+181+169	536
5. Ari Aittamäki alik.	Porin Res.Au.	170+179+173	522
6. Petri Ranta ltn.	Ulvilan Res. Ups.	170+156+135	461

H60			
1. Heikki Helassalo kers.	Rauman res.	183+182+171	536
2. Juhani Ristilä ylik.	Porin Res.Au.	167+167+169	503

H70			
1. Tuomo Valtonen ylik.	Rauman res.	186+189+177	552

Joukkue H50: Rauman Reserviläiset 1650
(Simo Saarenmaa 543, Olli Söderlund 555 ja Tuomo Valtonen 552)

Juhani Lukka

”Kaksitaistelu” -ammun-
nat tulokset tarkastettavina.
Taulutuomari Esa Peltonen
on löytänyt yhden osuman
taulurenkaisen ulkopuolelta.
Pekka Eskeli kirjaa ja Aarne
Siikarla tarkastelee tilannet-
ta kauempaa. Kilpailijat Ju-
hani Ristilä ja Ari Aittamä-
ki katselevat huolestuneina
omia taulujaan.
Sujuvasti järjestetyn kilpai-
lun johtajana toimi Raimo
Suominen ja ammunnan
johtamisesta vastasi Lauri
Lauste.

Satakunnan reservipiirien perinneasekilpailut

Katinkurun ampumakeskus Pori 12. 5.

Perinnepistooli 25 m koulu
30 laukausta (6 x 5 laukauksen sarjaa) kouluammuntana.

H			
1. Mikko Lammi vm.	Harjavallan Res.	111 + 116	227
2. Janne Huttunen ltn.	Porin Res. Ups.	76 + 68	145

H50			
1. Juhani Lukka kapt.	Ulvilan Res. Ups.	121 + 124	245
2. Ari Aittamäki alik.	Porin Res.Au.	115 + 118	233
3. Erkki Valli-Jaakola jääk.	Harjavallan Res.	76 + 66	142

H60			
1. Matti Pihlajamäki kapt.	Ulvilan Res. Ups.	110 + 115	225
2. Juhani Ristilä ylik.	Porin Res.Au.	116 + 101	217

Avoin perinnepistoolimalli (säätökohta 4.2.A)
Vähintään 7 mm kaliiperinen, sotilas- tai palveluskäyttöön ennen vuotta 1945 suunniteltu pistooli tai revolveri.
Lippaaseen tai rullaan on mahduttava vähintään 5 patruunaa”)
Liipaisimen on viritettynä kestättävä vähintään 1 kg:n laukaisupaino.Ase on oltava mallin mukainen
Huom. Kilpailuaseiden mallinmukaisuus ei tarkoita alkuperäisyyttä, vaan että ase on tunnusmerkeiltään alkuperäisen kaltainen

Perinnepistooli 25 m kuvio (”kaksintaistelu”)
5 laukausta ”heittolaukauksina” (= 3 x 5 laukauksen
heittolaukaussarjaa) + 15 laukausta pikasarjoina
(= 3 pikalaukaussarjaa (= 3 x 5 laukauksen pikasarjaa).

H			
1. Mikko Lammi vm.	Harjavallan Res.	94 + 78	172
2. Janne Huttunen ltn.	Porin Res. Ups.	88 + 46	134

H50			
1. Juhani Lukka kapt.	Ulvilan Res. Ups.	81 + 107	188
2. Ari Aittamäki alik.	Porin Res.Au.	23 + 108	131

H60			
1. Matti Pihlajamäki kapt.	Ulvilan Res. Ups.	82 + 79	161
2. Juhani Ristilä ylik.	Porin Res.Au.	66 + 62	128

Satakunnan SRA-piirimestaruuskilpailut

Yleiskilpailun lopputulokset

	Kilpailu%	Kok.pisteet	Kilpailija	Yhdistys	Luokka
1	100,0000	477,2328	Sievänen Jari	RauRU	Avo
2	99,8502	476,5179	Ojaranta Tero	Salon Seud.Res	Avo
3	96,8158	462,0366	Bragge O-P	RauRes	Avo
4	88,3343	421,5603	Erola Kimmo	RauRes	Avo
5	86,8890	414,6629	Yliluoma Kalle	Noorm-Ahl Res	Vakio
6	86,4208	412,4286	Wikman Jani	Harjavanllan Res	Avo
7	86,1362	411,0704	Pitkänen Markus	Turun RU	Avo
8	86,0748	410,7774	Hellman Ari	Harjavanllan Res	Avo
9	85,3216	407,1828	Suominen Harri	Laitilan RAU	Avo
10	83,8935	400,3671	Vanne Tomi	RauRes	Avo
11	83,4639	398,3171	Ilén Eero-Pekka	TuKoRes	Vakio
12	79,2082	378,0077	Raulisto Jussi	VS-RAK	Avo
13	79,1368	377,6669	Harju Kimmo	RauRes	Avo
14	77,6342	370,4961	Ruuhimäki Jouni	Noorm-Ahl Res	Avo
15	77,3399	369,0913	Kause Olli	Porin RUK	50Avo
16	76,9547	367,2533	Lemmetyinen Sakari	V-S RAK	Avo
17	76,8467	366,7376	Leino Tero	RauRes	Avo
18	76,7828	366,4325	Luomala Mika	Turun RU	Avo
19	76,7137	366,1031	Junnila Heikki	RauRes	Avo
20	76,1827	363,5690	Salioja Matti	Punkalaitumen RU	Avo
21	75,2386	359,0635	Punala Juha	Noorm-Ahl Res	Avo
22	75,1940	358,8503	Pihala Henri	RauRes	Avo
23	75,1315	358,5523	Vuorela Tero	Laitilan RAU	Avo
24	74,3377	354,7641	Paaso Antti	RauRes	Avo
25	71,7480	342,4049	Halme Joni	Kankaanpään Res	Avo
26	71,2437	339,9983	Akkanen Pentti		Avo
27	70,3891	335,9200	Ranta Petri	Uvilan RU	50Vakio
28	70,0718	334,4056	Leppänen Tommi	V-S ResAmp. Kilta	Avo
29	68,6109	327,4336	Tolvanen Jussi	Mynämäen Seu.Res	Avo
30	68,2231	325,5829	Tiuttu Kalle	Huittisten Res	Avo
31	68,1934	325,4414	Peltonen Kim	Turun Res	Avo
32	67,4842	322,0566	Leppäkorpi	Kimmo TuKoRes	Avo
33	66,2015	315,9353	Virola Juha	RauRU	Avo
34	66,0314	315,1234	Takku Jorma	Huittisten RU	50Avo
35	63,3940	302,5368	Koitto Ville	Huittisten RUK	Vakio
36	61,2967	292,5279	Huttunen Janne	Porin ResUps	Vakio
37	60,5118	288,7821	Vainio Juha	TuKoRes	Vakio
38	59,5813	284,3415	Hietaniemi Paavo	Punkalaitumen Res	Vakio
39	59,1470	282,2688	Naski Ilkka	Harjavanllan Res	Avo
40	58,5071	279,2149	Rantala Timo	Harjavanllan Res	Vakio
...					

Satakunnan Reservipiirien ampumamestaruuskilpailut pienoiskiväärillä ammuttiin raumalaisin voimin Raumalla 18. 6.

MAKUU 60Is

H		
1. Sievänen Jari	RauRUK	531
2. Pihala Henri	RauRes	395

H50

1. Savela Juha	RauRes	562
----------------	--------	-----

H60

1. Helassalo Heikki	RauRes	513
---------------------	--------	-----

D

1. Nordberg Mona	RauRes	545
------------------	--------	-----

D50

1. Ala-Kleemola Tarja-Tuulikki	RauRes	489
--------------------------------	--------	-----

ASENNOT 3x20Is

H		
1. Sievänen Jari	RauRUK	417

H60

1. Helassalo Heikki	RauRes	422
---------------------	--------	-----

D

1. Nordberg Mona	RauRes	413
------------------	--------	-----

Rauman Reserviläisten Juha Savela voitti H50-sarjan makuukilpailun tuloksella 564. Oikella Jari Sieväsen tyylinäyte polviasennosta. Taustalla pystyasentoa ampumassa Heikki Helassalo.

Ilkka Naski (Harjavanllan Res) opastaa Veli Lempistä (Kokemäen Res). Timo Vuorisalon vieressä tilannetta tarkailee Jari Multisilta (Porin Au:n puheenjohtaja). Kalustona oli tarjolla huippuluokan kotimaista valmistetta oleva Uronen Precision AR-15 kivääri, joka käyttää .223rem patruunaa. Aseeseen oli asennettu lisäksi kiikaritähhtiin sekä eteen bipod-malliset etujalat.

Piirihallituksen ampumakilpailu 2.5.2016 Harjavanllassa

Piirihallituksen vuosittainen ampumakilpailu järjestettiin edellisen vuoden voittajan toimesta Harjavanllan vanhalla suojeluskunnan ampumaradalla. Vaikka ampumamatka oli vain 300 metriä ja keli aurinkoinen, ei ajoittain puuskittainen tuuli päästänyt kilpailijoita helpolla. Samoin kiikarin kohdistamisesta ja pään asennon merkityksestä käytiin keskustelua, joka vain yltyi kun kilpailijat marssitettiin tuloksia katsomaan tauluille.

Oli (teko)syyt minkälaisia tahansa, tuloksissa näkyy harjoittelun merkitys. Ne pärjää, jotka treenaa. Tänäkin vuonna voitto meni siis Harjavaltaan, jossa kilpailut järjestetään jälleen ensi vuonna.

TOMI NIKKANEN

Lopputulokset

Sijoi-tus	Nimi	Yhdistys	Yhteensä
1	Ilkka Naski	Harjavanllan Reserviläiset	26 p
2	Timo Rantala	Harjavanllan Reserviläiset	25 p
3	Pasi Lahtonen	Nakkilan Reserviläiset	18 p
4	Tomi Nikkanen	Satakunnan Reserviläispiiri	13 p
5	Sami Lempinen	Kokemäen Reserviläiset	11 p
6	Timo Vuorisalo	Satakunnan Reserviläispiiri	8 p
7	Jari Multisilta	Porin Reservinliupseerit	6 p

KILPAILUJA

TULOKSIA

Satakunnan Reserviupseeripiiri ry
Satakunnan Reserviläispiiri ry

VUODEN 2016 KILPAILUKALENTERIA

Kilpailu	Paikka	Aika	Järjestäjät	Yhteyshenkilö
Perinneasekilpailu 300 m kivääri, 50 m pistooli	Harjavalta	30.7.	Nakkilan Reserviläiset Harjavallan Reserviläiset	Urpo Parkkali 040 716 0782
Maastokilpailu Paikantaminen, ammunta ja suunnistus	Punkalaidun	11.8. (iltakilpailu)	Punkalaitumen Reserviläiset	Jari Nieminen 040 053 1670
Pistooliampumasuunnistus		23.8. (iltakilpailu)	Noormarkun-Ahlaisten Reserviläiset	Juhani Koskiranta 050 0110 220
Jokamieskisa Maastossa rastitehtävät 10-12 kpl, sis. ampumarastin		6.9. (iltakilpailu)	Noormarkun-Ahlaisten Reserviläiset	Juhani Koskiranta 050 0110 220

Ilma-aseet ja ampumamestaruus sarjajako: D, H, H50, H60, H70, H75
Perinnepistooli sarjajako: H ja H50
Yhdistelmäkilpailujen sarjajako :Y, 40, 50, 60, 70, naisille vastaavat sarjat

Porin Reservinaliupseerit ry. järjestää jäsenilleen
jotoksen sekä jokamieskilpailun
Silokalliolla 20.8.2016.

Ohjelma:

12.00 Lähtö jotokselle Hiivaniemeen, makkaranpaistoa
14.30 -15.00 Kahvi Silokalliolla
15.00 - 17.00 Jokamieskilpailu Silokallion maastossa
17.00 Ruokailu Silokalliolla
18-19 Rantasaunat lämpimänä

Osallistumismaksu 15 euroa sisältää ruokailun ja kahvit. Ilmoittautumiset yhdistyksen puheenjohtajalle sähköpostilla jari.multisilta@gmail.com 15.8.2016 mennessä.

Tervetuloa mukaan,
Johtokunta

Harjavallan Reserviläiset
KILPAILUKALENTERI

2.7. HAULIKKOKISA
Trappia ja mahdollisesti muita maaleja
Kettulan tai Kiukaisten radalla
Tarkennetaan myöhemmin kotisivuille

16.7. REVOLVERIAMMUNNAT 15-75m
Keskiyntytteistä patruuna ampuva revolveri
Vaihteleviin maaleihin >50 laukausta

30.7. ISOPISTOOLI 25m
Koulutauluun 10+10+10 laukausta

13.8.PERINNEKIVÄÄRI 300m
Lehmännahka makuu+polvi 15+5 laukausta

27.8.RESERVILÄISKIVÄÄRI 200m
Koulutaulu makuu 20 laukausta

Muutokset ovat mahdollisia.
Tarkista tiedot yhdistysten kotisivuilta.

RESUL – Vuoden 2016 kilpailut

Reserviläisgolf	Ähtäri	9.7
Palvelusammunnat	Hollola	16.7
Falling Plates	Hollola	Heinäkuu
SRA-amp.mest.	Sotinpuro	5.-7.8
Syysjotos	Kajaani	5.-7.8
Reservin ampumamest	Tyrri	19.21.8
Vakiokivääri	Tyrri	20.8
Maastokilpailu	Parainen	27.8
Meritaitokilpailu	Upinniemi	16.-18.9
Pystykorva SM	Kokkola	17.9
Partiokilpailu	Raisio	1.10

Kilpailujen ja tapahtumien kilpailukutsut ovat luettavissa liiton verkkopalvelusta www.resul.fi.

Nakkilan Reserviläiset
KILPAILUKALENTERI

Tervasmäen Ruutiasesarja 4. osakilpa 22. Heinäkuuta
Pienoiskivääri 100m, 75m, 50m, ja 25m
Am-as:Vapaa
Ls: 5 + 5 + 5 + 5
Taulu: Pienoiskivääritaulu
Optinen tähtäin, etutuet/reppu sallittu

Tervasmäen Ruutiasesarja 5. osakilpa 19. Elokuuta
Pienoispistooli – tai pienoisrevolveri 25 m
Am-as: Seisten
Ls: 5 koe 10 + 10 kilpa
Taulu: Pistoolikoulutaulu

Tervasmäen Ruutiasesarja 6. osakilpa 30. Syyskuuta
Kivääri (kaliiberi >6,5mm) ”hervikoekelpoinen” 100m
Am-as: Makuu
Ls:Vähint. 2 + 2 + 2 + 2 + 2
Taulu: Ampumahiihtotaulu
Pisteet, aika, optinen tähtäin, etutuet sallittu.

SAMMON PYTTY 2016
Punkalaitumen Reserviläiset ry
Ms. Haukan maja 11.06.

1. Naski Ilkka	Harjavalta	189
2. Wikman Jani	Harjavalta	183
3. Kantola Petri	Nakkila	180
4. Lahtonen Pasi	Nakkila	177
5. Kiuru Raimo	Nakkila	177
6. Nieminen Jari	Punkalaidun	177
7. Kähkönen Mikko	Nakkila	176
8.Palomäki Veikko	Harjavalta	174
9.Tiuttu Kalle	Huittinen	174
10.Tupi Jouko	Harjavalta	173
11.Laakso Ari-Pekka	Harjavalta	172
12.Syväluoto Mikko	Harjavalta	169
13.Salmi Erkki	Huittinen	169
14.Lepistö Miika	Nakkila	168
15.Levola Jukka	Nakkila	166
16.Levola Taisto	Nakkila	166
17.Laakso Harri	Harjavalta	164
18.Poukari Ville	Harjavalta	163
19.Huhtala Mikko	Huittinen	163
20.Männistö Mikko	Punkalaidun	163
21.Kivimäki Sami	Nakkila	162
22.Parkkali Urpo	Nakkila	160
23.Pihlajamäki Matti	Ulvila	159
24.Rosengren Kari	Nakkila	156
25.Huhtala Samuli	Alastaro	154
26.Koota Hannu	Nakkila	153
27.Sammaljärvi Heikki	Harjavalta	152
28.Kähkönen Markku	Nakkila	152
29.Tuominen Erkki	Harjavalta	151
30.Nieminen J-P	Alastaro	151

Kaikkiaan 53 kilpailijaa

RESERVILÄISPÄIVÄ

Laviassa

13.8.2016

10. MPK:n Reserviläispäivä Laviassa järjestetään
13.8. ampumaradan maastossa
ja Metsästysmajalla (Susikoskentie 140, Lavia)

O H J E L M A

09–09:30 Kahvit/Avaus
Pauli Ylitalo, Asko Knuutila

Aamupäivä (09.30–12.00)

09:30 Eversti **Manu Tuominen**, Suomen sotilasasiamies Ruotsissa
*Itämeren alueen turvallisuuspoliittinen tilanne ja Suomi-Ruotsi
puolustusyhteistyö*

10:30 MPK Satakunta päälikkö **Kimmo Tuomi**
*MPK Koko kansan maanpuolustuksen sekä varautumisen tietojen
ja taitojen kohottaja sekä kehittäjä*

11:00 Satakunnan Reservipiirin toiminnanjohtaja **Taina Mäkitalo**
*Satakunnan Reservipiirit, maanpuolustustyön aktiivinen yhdyside
ja toiminnan moottori*

12:00 Yleinen keskustelu Suomen turvallisuudesta
ja vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta

ARPAJAISET KOKO PÄIVÄN

Ruokailu (12:00–13:00)

Iltapäivä (13:00–16:00)

13:00 Rastityöskentelyä:

Pistoolirata: Pienoispistooliammunta 22 cal

Hirvirata: Pienoiskiväärimmänta 22 cal
RES-kiväärimmänta 223 cal

Kenttä: Käsikranaatin heitto ym.

15:00 (15:30) Metsästysmaja: Kilpailujen tulokset ja arpajaisten
arvonta. Palkintojen ja arpajaisvoittojen jako

Saunomismahdollisuus (16:00 –...)

YLENNYKSET

Tasavallan presidentti on ylentänyt seuraavat reservin upseerit 4.6.2016:

Sotilasarvoon: KAPTEENI

Hakulinen Jari Tapani, Nakkila
Heikkilä Jari-Pekka Kalevi, Eura
Kempainen Juha Heikki, Kankaanpää
Korpela Harri Markus, Huittinen
Niemi Jari-Pekka, Pori
Pelttari Marko Aarre, Säkylä

Sotilasarvoon: YLILUUTNANTTI

Huunanmaa Juha Marko Kalevi, Pori
Kujansuu Ari Pekka Tapani, Kankaanpää
Laeslahti Jaakko Sakari, Eurajoki
Lehtonen Reima Valtteri, Eura
Malmivuori Antti Juhani, Pori
Metsäkallas Timo Sakari, Rauma
Perko Heikki Juhani, Huittinen
Räty Kaj Erik, Pori
Saarinen Mikko Yrjö Heikki, Rauma
Salonen Jyrki Kullervo, Säkylä
Seppälä Sami Ilari, Pori
Vuorsola Juha Henrik Mikael, Pori
Numminen Lauri Mikajuhani, Pori

Sotilasarvoon: LUUTNANTTI

Heinänen Juha Mikael, Kankaanpää
Honkasalo Timo Tapio, Pori
Korpela Jussi Mikael, Pori
Korpi Mikko Juhani, Ulvila
Lehto Pasi Tapio, Pori
Leppimäki Jarkko Uolevi, Säkylä
Nikkilä Antti Matias, Kokemäki
Nordling Yrjö Sakari, Pori
Palo Juha Tapani, Huittinen
Piesala Aki Matias, Huittinen
Pihlava Timo Antero, Nakkila
Stenroos Veli-Matti Johannes Allan, Pori
Tamminen Jukka Tuure Sakari, Eura
Tapani Jarmo Petteri, Rauma
Vainio Kai Antero, Pori

Aluetoimiston päällikkö on ylentänyt seuraavat henkilöt reservissä 4.6.2016

Sotilasarvoon: YLIVÄÄPELI

Aho-Mantila Jarkko Rami Juhani, Kankaanpää
Ahomäki Mika Tapani, Ulvila
Aro Jouni Kalervo, Säkylä
Kares Juha Tapio, Nakkila

Sotilasarvoon: VÄÄPELI

Hakosalo Petri Olavi, Pori
Virta Henri Aleksanteri, Pori

Sotilasarvoon: YLIKERSANTTI

Ahto Jari Juhani, Luvia
Heikkilä Jarkko Juhani, Harjavalta
Isoviita Jussi Matias Olavi, Pori
Kortesaari Arto Pekka Tapani, Rauma
Koskinen Mikko Petteri, Rauma
Marjamäki Simo Henrik Kalevi, Kokemäki
Ollonqvist Veli-Matti Kalervo, Säkylä
Pihlanko Pekka Samuli, Rauma
Railo Jussi Olavi, Säkylä
Raittinen Markus Mikael, Säkylä
Sadwinski Hanna-Kaisa Sofia, Rauma
Salakari Keijo Olavi, Pori
Sillanpää Jarkko Juhani, Karvia
Smedberg Erno Juhani, Rauma
Suoranta Pekka Kaleva, Kankaanpää
Virta Jukka Viljami, Pori

Sotilasarvoon: KERSANTTI

Aho Ville Jani Petteri, Pori
Ahvenniemi Petri Heikki Olavi, Rauma
Annala Veli-Matti, Pori
Fiskaali Dmitrij Daniel, Harjavalta
Kivimäki Matias Tapani, Rauma
Laine Markus Risto-Matti, Pori
Lehtonen Ville Juhani, Pori
Markkula Antti Jarkko Sakari, Eura
Pirhonen Jussi Elmeri, Pori
Strömberg Marko Juhani, Ulvila

Tapola Erkkä Ilmari, Pori
Taura Petri Olavi, Huittinen
Granholm Jyrki Ismo Johannes, Pori

Sotilasarvoon: ALIKERSANTTI

Haanpää Petteri Raimo Artturi, Luvia
Kallio Tuomas Antero, Pori
Koskinen Juha Ilmari, Rauma
Kurvinen Henri Juhani, Kokemäki
Kuupakko Juuso Ville Tapio, Rauma
Niemi Iiro Henrik, Pori
Nikitin Jussi Henrik Olavi, Ulvila
Nyroos Joni Tuomas, Pori
Palo Timo Sakari, Eura
Palomäki Veikko Tapani, Ulvila
Pihlava Tuomo Voitto Fredrik, Huittinen
Salovaara Mika Ensio, Ulvila
Setälä Jarmo Juhani, Pori
Siltala Reijo Petteri, Kokemäki
Tiuttu Kalle Hannu Juhana, Huittinen

Sotilasarvoon: KORPRAALI

Kantola Henri Olavi, Säkylä
Mäkinen Lauri Kalevi, Ulvila
Raitanen Jarno Markus, Säkylä
Rantanen Mika Juhani, Pori
Syrjälä Mikko Timo Juhani, Kokemäki
Tiainen Erkki Kalevi, Pori

Sotilasarvoon: YLIMATRUUSI

Isoviita Tero Henrik, Pori

Puolustusministeriön päivämäärällä 4.6.2016 myönnetty

kapteeni (RES) Ravo Sarmet

RUL:n kultainen ansiomitali soljen kera.

Piiritoimiston uusi osoite:

postiosoite: Yrjönkatu 22, 28100 Pori
 käyntiosoite: Mikonkatu 4 D 3.kerros.
 = sisäänkäynti BePOP-talon Mikonkadun seinältä
 noin puolivälistä. Oven päällä kyltit YLE ja Canon.

Kunnia niille, joille kunnia kuuluu

Nakkilan Reserviläisten **Raimo "Linssi" Räihä** osallistui Reserviläisliiton reserviläisten kunniavartiot -valokuvauskilpailuun puhuttelevalla kuvallaan sotaveteraaneista laskemassa seppeltä sankarihaudalle.

Kuvan asettelu on mahtava. "Kaveria ei jätetä" mentaliteetti on yhä voimissaan veteraanin tukiessa toinen toistaan seppeltä laskettaessa.

Palkintoraati luonnehti kuvaa näin:

"Valokuvaaja on uskaltanut mennä kunniavartiopaikalle ja vanginnut sellaisen kuvakulman, jota vain vartioparit pääsevät näkemään. Tunteisiin vetoavaksi kuvan tekee hauraan, mutta päättäväisen vanhan herrasmiehen seppeleenlasku sankariristille. Kuva jättää katsojalle paljon pohdittavaa mikä herran tausta on ja omakohtaiset kokemukset sodasta. Ryhdikkäät reserviläiset vartiossa kehystävät kuvan".

Raimo on kunniamainintansa saanut, mutta hän ei jättänyt kaikkea kunniaa itselleen. Raimo teki studiollaan vedokset molemmille kuvassa olleille sotaveteraaneille. Räihä luovutti Kansallisen Veteraanipäivän juhlatilaisuudessa Sotaveteraani **Matti Unkurille** kehystetyn vedoksen palkitusta kuvasta. Toinen vedos toimitettiin Sotaveteraani **Toivo Heikkilälle** kotiin.

Tämä meni niin hyvin, kuin se voi mennä.

Lämpimät kiitokset Sotaveteraaneillemme.

ESA RANNISTO

Petri Nurmi

Satakunnan Reserviupseeripiirin juhlapäivä aloitettiin laskemalla havuseppele Keski-Porin sankarihaudalle. Sepeleen laskijoina olivat kunniapuheenjohtaja majuri Harri Larinaho, piirin puheenjohtaja kapteeni Tapio Hellman, piirin ensimmäinen varapuheenjohtaja yliluutnantti Arto Ahokas. Kunniavartiossa ovat piirin toinen puheenjohtaja kapteeni Ravo Sarmet ja piirihallituksen jäsen kapteeni Markku Koskimäki.

VAPAAEHTOISEN MAANPUOLUSTUSTYÖN TUKIJAT:
 Satakunnan Osuuskauppa, Länsi-Suomen Osuuspankki,
 LähiTapiola ja Maanpuolustuskoulutusyhdistys, Satakunta.

KARHU-LIITE:

Juhani Lukka

Juhlapuhe Satakunnan reserviupseeripiirin 70-vuotisjuhlassa Yyterissä

Suomen Reserviupseeriliiton toiminnanjohtaja Janne Kosonen piti juhlapuheen Satakunnan Reserviupseeripiirin vuosijuhlissa Porissa 13. toukokuuta.

Herra piirin kunniapuheenjohtaja, herra piirin puheenjohtaja, arvoisat maanpuolustajat, hyvät ystävät

Minulla on puheen ohessa ilo ja kunnia tuoda ensi viikon tiistaina 85 vuotta täyttävän Suomen Reserviupseeriliiton terveiset ja onnittelut 70 -vuotiaalle Satakunnan Reserviupseeripiirille.

RUL:n piiriorganisaatio rakentui liiki nykyiseen muotoonsa 1950 -luvulla. 70 -vuotias, jo 1940 -luvulla perustettu, Satakunnan piiri on siis yksi liiton vanhimmist piireistä. Sinällään se ei kuitenkaan ole kovinkaan erikoista, kun muistetaan, että kaksi piiriä isoja yhdistystä eli Pori (1927) ja Rauma (1931) on perustettu ennen liittoa.

Hyvät kuulijat

Tänään julkistettiin RUL:n tuorein jä-

senkysely, jonka mukaan enemmistö reserviupseereista eli 52,3 % kannattaa Nato-jäsenyyttä. Vastaavasti 28,5 % jäsenistä ei kannata jäsenyyttä ja 19,2 % jätti kertomatta kantansa asiaan. Ruotsin mahdollinen jäsenyys lisäisi Naton kannatusta myös Suomessa. Reserviupseereista peräti 70,5 % haluaisi Suomen Naton jäseneksi, mikäli Ruotsi päättäisi liittyä Naton jäseneksi.

Reserviupseereiden keskuudessa Nato-jäsenyyden kannatus on laskenut hieman viime syksystä. Lokakuussa 2015 tehdyssä kyselyssä Nato -jäsenyyttä kannatti 55,4 % RUL:n jäsenistä 26,0 % ei kannattanut ja 18,7 % ei osannut tai halunnut kertoa kantansa asiaan.

Naton jäsenyyden kannatus on reserviupseereiden keskuudessa selvästi koko kansaa suurempaa. Maanpuolustustiedotuksen (MTS) suunnittelukunnan viimeksi (tammikuussa 2016) julkaistussa mielipi-

detutkimuksessa Naton jäsenyyttä kannatti 27 % ja vastusti 58 % vastaajista.

Minulta on tänään useampikin toimitaja kysynyt, miksi merkittävästi suurempi osa reserviupseereista verrattuna koko kansaan kannattaa Nato -jäsenyyttä. Käsittääkseni keskeinen syy on se, että me reserviupseerit koulutuksemme johdosta seuraamme ja olemme siten myös tietoisempia turvallisuuspoliittisista kysymyksistä. RUL:lla liittona ei ole virallista kantaa Nato -jäsenyyteen ja vaikka enemmistö jäsenyyttä kannattaa, niin tämä on yksi niistä kysymyksistä, joka jakaa jäsenkuntaa.

Hyvät ystävät

Kuten hyvin tiedätte, voimakkaat muutokset Euroopassa johtivat lopulta vuonna 1991 Neuvostoliiton hajoamiseen ja välillisesti myös Suomen EU -jäsenyyteen vuo-

den 1995 alussa.

Jugoslavian hajoamissotien jälkeen tul- taessa 2000 -luvulle turvallisuuspoliittinen tilanne Euroopassa rauhoittui niin, että monet Länsi-Euroopankin valtiot tekivät merkittäviä muutoksia omiin puolustusratkaisuihinsa. Monet maat luopuivat yleisestä asevelvollisuudesta ja nostivat sotavoimensa ykköstehtäväksi osallistumisen kansainväliseen kriisinhallintaan.

Viimeksi kuluneet pari vuotta ovat valitettavasti osoittaneet, että tälläkään kertaa se ikuinen rauha ei Eurooppaa tavoittanut. Ennen Krimin ja Ukrainan tapahtumia monet meistä uskoivat, että Euroopassa mahdolliset alue- ja poliittiset ongelmat hoidetaan sopimalla. Nyt tiedämme, että näin ei käynyt.

Turvallisuuspoliittisentalanteen kiristyminen on näkynyt Itämerenkin alueella, jossa sekä Venäjän että Naton toiminta vilkastunut merkittävästi.

Ruotsi päätteli vuosituhannen vaihteessa, että maahan kohdistuva laajamittainen hyökkäys on epätodennäköinen seuraavan kymmenen vuoden kuluessa. Tältä pohjalta länsinaapurimme linjasi puolustusvoimien tärkeimmäksi tehtäväksi osallistumisen kansainväliseen kriisinhallintaan sekä päätti lopulta luopua yleisestä asevelvollisuudesta rauhan aikana. Siirtyminen ammattiarmeijaan on Ruotsissa ollut odotettua vaikeampaa. Maan sodan ajan joukkojen suunnittelu vahvuus on 50.000 sotilasta, mutta tuonkin kokoisen kenttäarmeijan liikkeelle saaminen on epätodennäköistä, ja ainakaan se ei onnistu nopeasti. Toimintakykyistä tykistöä Ruotsilla on ehkä parin patteriston verran. Aktiivisuuden lisääntyminen Itämeren alueella on saanut Ruotsin lähettämään uudelleen raskasta kalustoa Gotlantiin ja maassa on virinnyt keskustelu yleisen asevelvollisuuden palauttamisesta. Hemvärnetillä on Ruotsissa merkittävä rooli aluepuolustuksessa ja maassa suunnitellaan jonkinlaisen vapaaehtoisen asepalveluksen aloittamisesta.

Suomen puolustusratkaisua, joka perustuu yleiseen asevelvollisuuteen, laajaan reserviin ja aluepuolustukseen, moitittiin vielä muutama vuosi sitten ”sotahistorialliseksi ulkomuseoksi”. Viime aikoina tämä kritiikki on vaimentunut.

Suomessa sotilaallista uhkaa ei ole arvioitu pelkästään mahdollisen vihollisen mahdollisilla aikomuksilla tulevaisuudessa. Meillä sotilaallinen uhkakuva on ymmärretty sotilaallisen potentiaalin (kapasiteetin) ja vastustajan aikomuksen tulona. Jälkimmäistä tekijää, aikomusta, on erittäin vaikea arvioida ja se voi muuttua nopeastikin. Näin ollen Suomessa on päädytty siihen, että niin kauan kuin meidän lähiympäristössä on olemassa sotilaallista kapasiteettia, jota jossakin tilanteessa voitaisiin käyttää meitä vastaan, meidän on pidettävä oma järjestelmämme sellaisena, että tarvittaessa voimme puolustaa koko maata.

Tästä johtuen meillä on tällä hetkellä suorituskykyinen, miesmäärältään eurooppalaisittain suuri sekä varustukseltaan ja koulutustasoltaan kohtalaisen hyväkuntoinen sodan ajan kenttäarmeija. Ja niitä kentätykkeitä, niitä meillä lienee eniten Länsi-Euroopan maista.

Suurimmat haasteemme liittyvät liikekannallepanoon sekä puolustuksen taloudellisiin resursseihin. Liikekannallepanon nopeuttamiseksi puolustushallinnossa selvitetään mm. mahdollisuuksia käyttää varusmiehiä nykyistä vaativimpiin tehtäviin sekä mahdollisuutta kutsua reserviläisiä palvelukseen nykyistä nopeammin. Samoin selvitetään mahdollisuutta luopua nykyisin laissa mainituista kertausharjoitusten enimmäismääristä tai vähintäänkin tuplata nuo määrät.

Liitto on alkuvuoden aikana puolustusministeriölle ja eduskunnan puolustusvaliokunnalle antamissaan lausunnoissa mm. asevelvollisuuslain ja puolustusvoimain uudistusprosesseista kannattanut edellä mainittuja, nopean sotilaallisen reagoinnin

mahdollistavia muutoksia.

Taloudelliset haasteet kohdistuvat sekä lähivuosina puolustusvoimien toimintamenoihin että 2020 -luvulla väijäämättä eteen tuleviin meri- ja ilmavoimien suuriin kalustehankintoihin. On selvä, että sekä Lai- vue 2020 -hanke, jonka tavoitteena on korvata 2020-luvulla vanhentuva merivoimien taistelualuskalusto että Hornettien seuraajien hankinta ovat projekteja, joiden toteuttaminen vaatii miljardiluokan panostuksia nykyisen puolustusbudjetin päälle.

Hyvät maanpuolustajat

Reservin toiminnan keskeiset haasteet liittyvät resursseihin sekä toimintaympäristön muutokseen ja lisääntyvään sääntelyyn.

Keväällä on jälleen käyty keskustelua mm. ensi vuoden puolustusbudjetista. Kertausharjoitusten osalta toivomme, että puolustusbudjetin toimintamenoihin kohdistuvista paineista huolimatta puolustusvoimat pystyisi pitämään kertausharjoitusten määrän viime ja tämän vuoden tasolla eli, että kertausharjoituskäskyn saisi jatkossakin 18.000 reserviläiselle. Kun tähän lisätään MPK:n puolustusvoimien tilaamalla kursseilla kouluttamat 11.000 reserviläistä sekä MPK:n muilla sotilaallisilla kursseilla kouluttamat 18.000 reserviläistä, päästään jo liki tyydyttävään kokonaismäärään eli noin 47.000 koulutettuun reserviläiseen vuodessa.

Erittäin huolestuttava asia puolustusbudjetissa on uudelleen maanpuolustusjärjestöjen tukeen esitetty 20 %:n leikkaus. Erityisen vakavasti leikkaukset kohdistuvat yhteiseen koulutusorganisaatioomme, Maanpuolustuskoulutusyhdistykseen, jolla on julkisoikeudellisenä yhdistyksenä erityisasema maanpuolustusjärjestöjen kentässä. MPK:n toiminnan rahoittamisessa val-

Jatkuu

KARHU-LIITE:

tion tuen rooli on myös aivan eri luokkaa, kuin esimerkiksi mikä on tilanne RUL:n ja RES:n kohdalla.

Sodan ajan joukkojemme kokoonpanoon on nykyisin sijoitettu 230.000 henkilöä. Reservissä on kuitenkin liki 900.000 henkilöä eli näin ollen valtaosalla reserviläistä ei ole aktiivista sijoitusta puolustusvoimien sodan ajan organisaatiossa. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että heillä ei olisi tärkeää roolia suomalaisen yhteiskunnan kokonaisturvallisuuden rakentamisessa.

Tämän päivän suomalaista yhteiskuntaa uhkaavista asioista sotilaallinen konflikti ei vielä nytkään, kaksi Ukrainan kriisin puhkeamisen jälkeen, ole kaikista todennäköisin. Normaalioloissakin ilmenee jatkuvasti häiriötilanteita, jotka voivat vaikuttaa vakavasti monien suomalaisten elämään. Näihinkin tilanteisiin meidän on valmistauduttava. Reserviupseerit työskentelevät monenlaisissa vaativissa tehtävissä yhteiskunnan eri aloilla. Suuri osa meistä jatkaisi omassa tehtävässään myös erilaisten kriisien ja häiriötilanteiden aikana.

Kuntien varautumistoiminnassa ja väestösuojelussa on myös runsaasti kokeneille reserviläisille sopivia tehtäviä. Valitettavasti meiltä vielä puuttuu yksityiskohtaista tietoa tarvittavan henkilöstön kokonaismäärästä, koulutustarpeesta ja sijoittamisesta näihin tehtäviin. Kokonaisuuden selvittämiseksi olisi tärkeää saada Suomeen yleinen varausrekisteri, josta selviäisi mihin kriisiajan tehtävään ja kenen toimesta henkilö on varattu.

Toiminnan sääntely puolestaan uhkaa erityisesti ampumatoiminnan tulevaisuutta. Koko maan kattavan ampumarataverkoston tulevaisuutta uhkaa puolustusvoimien harvenevien ampumaratojen lisäksi myös alati tiukkenevat ympäristövaatimukset. Ympäristölupien hakeminen ampumaradoille on aivan liian vaikeaa ja kallista. Li-

säksi lupien käsittelyprosessit vaihtelevat liian paljon eri puolilla maata.

Meidän omaan ampumalainsäädäntöön on viime vuosina tehty tarkennuksia. Noiden muutosten kanssa voidaan varmaan elää, vaikka erityisesti pistooliammunnan aloittaminen on tehty meillä aivan liian hankalaksi.

Viime syksynä erittäin paljon huolta ja keskustelua aiheutti EU:n ampuma-asedirektiivin kiristykset. Toteutuessaan direktiivi voisi pahimmillaan johtaa jopa kaikkien itselataavien aseiden kieltämiseen. Tämän tarkoittaisi meillä suurimman osan reserviläisammunnoissa käytettävien aseiden kieltämistä.

Mm. RUL, RES ja RESUL ovat toistuvasti muistuttaneet suomalaisen puolustusjärjestelmän erityispiireistä ja -vaatimuksista, jotka tulee ottaa huomioon myös aselaakeihin liittyvässä säätelyssä. Yleiseen asevelvollisuuteen ja laajaan reserviin pohjautuva puolustusjärjestelmämme edellyttää myös reserviläisten omaehtoista ampumaharjoittelua, koska puolustusvoimat ei koskaan pysty tarjoamaan reserviläisille riittävästi ampumaharjoitusmahdollisuuksia. Tilanne Suomessa on tältä osin siis kovin erilainen, kuin monessa muussa Euroopan maassa.

Kiitos viime kuukausien aikana tehdyn pitkäjännitteisen edunvalvonnan ja vaikuttamisen niin eduskuntaan, ministeriöihin kuin EU:hunkin nyt näyttäisi, että ampuma-asedirektiivistä ei ehkä sittenkään ole tulossa reserviläistoiminnan kannalta niin turmiollista kuin pelättiin. Päätöksiä Brykselistä on odotettavissa kesäkuussa, jolloin tiedämme asian lopullisesti.

Nostan vielä esille yhden keskeisen haasteen, joka koskettaa niin liittoa kuin kaikkia toimijoita maakunnissa. Jäsenmäärän ylläpitäminen ja nuorten mukaan saaminen toimintaan on tulevaisuuden varmistamisen kannalta ratkaisevan tärkeää. Erityisen

haastavaa tämä on Satakunnan kaltaisissa maakunnissa, joissa aktiivi-ikäisen väestön määrä ei juurikaan kasva. Tässä tilanteessa Porin ja Rauman kaltaisten ison kerhojen sekä reserviupseeripiirin toiminta ovat avainasemassa satakuntalaisen vapaaehtoisen maanpuolustustoiminnan pitämisessä aktiivisena.

Arvoisat kuulijat

Edellä mainituista haasteista huolimatta meillä on reserviupseeritoiminnassamme vahvuuksia, jotka luovat vankkaa uskoa tulevaisuuteen. Tärkeintä on tietenkin se, että teemme oikeasti tärkeitä asioita Suomen kokonaisturvallisuuden puolesta.

Vapaaehtoisen maanpuolustuksen ja erityisesti reserviläistoiminnan vahvuus on toiminnan monipuolisuus. Toimintamme tukipilareita ovat jo edellä mainittu vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus, monipuolinen liikunta- ja ampumatoiminta sekä perinteinen aatteellinen maanpuolustustyö. Meillä on koko maan kattava piiriorganisaatio sekä yhdistys yli 300 paikkakunnalla.

Yhdistykset järjestävät säännöllisesti ampumaharjoituksia, liikuntatapahtumia, kerhoiltoja sekä ovat aktiivisesti mukana veteraaniyhteistyössä. Moni maanpuolustusjuhla ja lähes jokainen kunniavartio jäisivät järjestämättä ilman aktiivisia reserviläisiä. Vuosittain reserviläisyhdistyksissä järjestetään tuhansia tapahtumia, jotka tavoittavat kymmeniä tuhansia henkilöitä. Piirin ja liiton keskeisenä tehtävänä on tukea yhdistysten toimintaa. Piirin on ensi arvoisen tärkeässä asemassa silloin, kun jollakin paikkakunnalla aktiivinen toiminta nuokahtaa ja heikkenee.

Vapaaehtoisen maanpuolustuksen vahvuus on myös laajassa yhteistyössä, jota tehdään niin koulutuksessa (MPK), liikunnassa (RESUL), varainhankinnassa (MPT)

kuin viestinnässäkin (piirilehdet, Reserviläinen). Upseerijärjestöillä (YTE) on lisäksi omaa laajaa yhteistyötä, jossa RUL on aktiivisesti mukana. Yhteistyötä tehdään myös urheilu- ja metsästysseurojen sekä veteraanijärjestöjen kanssa. Ja toki yhteistyötä teh-

dään tiiviisti myös kansainvälisillä kentillä.

Niin kauan, kuin meillä on nykyisen kaltainen, laajasti toteutuva yleinen asevelvollisuus voimissaan, niin kauan myös reserviläistoiminnan perusedellytykset ovat kunnossa. Edelleen tänään monet nuoris-

ta miehistä ja naisista ovat valmiita tuplasti ikätovereitaan pitempään varusmiespalvelukseen saadakseen vastuutehtäviä ja tasokasta johtamiskoulutusta. Puolustusvoimien johtamiskoulutukseen liittyy puolen vuoden käytännön harjoittelu ryhmän- tai joukkueenjohtajana. Se on mahdollisuus, jollasta harvalle parikymppiselle nuorelle muuten avautuu.

Sodan ajan joukkojemme koostuvat jatkossakin valtaosin reserviläisistä. Etusija noihin joukkoihin pitää olla nuorissa ja toimintakykyisissä reserviläisissä. Varmaa on, että tulevaisuudessa yhä useampaa reserviläistä tarvitaan yhä nuorempana muihin kuin sa-joukkojen taistelutehtäviin. Tämä asettaa uusia vaatimuksia myös meidän jäsenyhdistysten ja piirien toiminnalle.

Arvoisa juhlaväki

Reservin johtajan vastuu ei ole kiinni kriisiajan sijoituksesta, iästä tai sukupuolesta. Oman osaamisen ja kenttäkelpoisuuden ylläpito on osa tätä vastuunkantoa. Saamamme koulutus ja antamamme sotilasvala velvoittavat meitä “palvelemaan Suomea rehellisesti sekä edistämään sen hyötyä ja parasta”. Keskeinen osa tätä työtä on näyttää reserviläislippua omassa toimintaympäristössämme, jotta tulevatkin nuoret näkevät varusmiespalveluksen ja reserviläistoiminnan olevan luonnollinen osa suomalaisuutta. Tähän työhön tarvitaan jokaista meitä aktiivireserviläistä jatkossakin eikä vähiten nyt, kun Suomen itsenäisyyden 100 –vuotisjuhlavuosi on lähestymässä.

Onnittelten 70 -vuotiasta Satakunnan Reserviupseeripiiriä ja kiitän kaikkia sen aktiivitoimijoita pitkäaikaisesta ja ansiokkaasta toiminnasta itsenäisen Suomen hyväksi. Toivotan samalla menestystä tuleville ponnisteluillenne.

Toiminnanjohtaja Kosonen kartoitti laajasti sitä eurooppalaista turvallisuusilmapiiriä, jonka keskellä Suomi tekee päätöksiään.